

Karim Cherroud, Luus Heyligen, Katie Heyse, team Stedenbeleid

Beleidsbrieven 2008-2009 Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid en Inburgering voorgesteld aan het Vlaams Parlement

Minister Marino Keulen heeft zijn beleidsbrieven Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid en Inburgering voorgesteld aan het Vlaams Parlement. De beleidsbrieven geven aan welke initiatieven het voorbije werkjaar zijn gerealiseerd. Daarnaast wordt ook aangegeven wat de minister in de betreffende beleidsdomeinen het volgende werkjaar wil doen. Hierbij wordt de link gelegd met de opgestelde begroting. In dit artikel krijgt u een zicht op de belangrijkste initiatieven die op stapel staan voor het volgende werkjaar. Eerst komt Binnenlands Bestuur aan bod, vervolgens zoomen we in op het Stedenbeleid. We ronden af met het Inburgeringbeleid.

Beleidsbrief Binnenlands Bestuur

2008-2009 is het laatste werkjaar van deze legislatuur. Op 7 juni 2009 hebben de verkiezingen plaats voor de vernieuwing van het Vlaams Parlement. Minister Keulen is van oordeel dat er bijzonder belangrijke vernieuwingen tot stand werden gebracht. Een goede samenwerking met het Vlaams Parlement en de collega-ministers in de Vlaamse Regering heeft ertoe geleid dat zoveel initiatieven tot stand konden komen die bijdragen tot het verbeteren van de werking van de lokale en provinciale besturen.

Vanzelfsprekend is het werk niet af. Voor het komende parlementaire jaar staan nog verschillende acties op stapel die ook in de volgende legislatuur hun vervolg zullen kennen.

De hoofdlijn van het beleid was de hernieuwing van de regelgeving inzake de organisatie van de lokale besturen en de provincies. Met het van kracht worden van het decreet op de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, zal de Vlaamse overheid deze bestuurlijke regelgeving geheel hertekend hebben in de huidige en de vorige legislatuur: het gemeentedecreet, het provinciedecreet, het

decreet op de intergemeentelijke samenwerking, het decreet op de besturen van de erediensten. Deze grondige vernieuwing moet de lokale besturen en de provincies toelaten een moderne werking uit te bouwen, gebaseerd op de principes van het zogenaamde new public management.

Het voorbije werkjaar ging veel aandacht naar het lokaal pact tussen de gemeenten en de Vlaamse Regering. De schuldovername door Vlaanderen ten belope van 100 euro per inwoner betekent een daadwerkelijke ondersteuning van de gemeenten. De problematiek van de financiering van de lokale besturen zal ook in de volgende legislatuur opnieuw op de politieke agenda moeten worden geplaatst.

Voor de komende bestuursperiode ziet minister Keulen vier grote uitdagingen:

- Het streven naar sterke lokale besturen blijft prioritair. De kwaliteit van de lokale dienstverlening aan de burgers staat daarbij centraal.
- Niettegenstaande de inspanningen die deze legislatuur zijn gebeurd, blijft de (her)financiering van de lokale besturen een constant aandachtspunt. Een evaluatie van het Gemeente-, Steden- en Provinciefonds past in die bekommernis.
- Voor de OCMW's wordt de nieuwe bestuurlijke regelgeving volop van

toepassing. Hun personeelsbeleid zal gestoeld worden op de nieuwe rechtspositieregeling, afgestemd op de regeling voor het personeel van gemeenten.

- Tot slot is het voorbereidingstraject naar de lokale verkiezingen van 2012 ingezet met het besluitvormingsproces rond het veralgemenen van het elektronische stemmen. Dit zal in het begin van de nieuwe legislatuur tot definitieve conclusies moeten leiden.

Begroting 2009: lokale en regionale besturen

Het begrotingsprogramma inzake binnenlands bestuur bestaat uit 5 belangrijke uitgavenpakketten:

- lokale financiën: dotaties aan de fondsen en het lokaal pact
- vorming mandatarissen en ambtenaren lokale besturen en provincies
- subsidiëring specifieke investeringen
- werkingskosten, ondersteuning Agentschap voor Binnenlands Bestuur
- uitgaven in verband met de verkiezingen van het Vlaams Parlement

Met deze middelen draagt de Vlaamse overheid bij tot het bestuurlijk functioneren van de gemeenten, OCMW's, intergemeentelijke samenwerkingsverbanden en provincies.

Lokale financiën

Het belangrijkste krediet is ongetwijfeld het Vlaamse Gemeentefonds met 1.892.320.000 euro. Het Gemeentefonds groeit daarmee in 2009 met 63.992.000 euro of 3,5% tegenover vorig jaar. Het Provinciefonds groeit eveneens met 3,5% en bedraagt 86.272.000 euro in 2009.

Daarnaast wordt 42 miljoen euro uitgetrokken voor het pact met de lokale besturen. Ter compensatie van de afschaffing van de Eliaheffing wordt een aanvullende dotatie voorzien van 84,66 miljoen euro.

Vorming mandatarissen en ambtenaren van lokale besturen en provincies

Een tweede uitgavenpakket is bestemd ter ondersteuning van vormingsinitiatieven voor mandatarissen en ambtenaren. De kredieten worden ingezet via het vormingscentrum voor lokale besturen.

Het vormingscentrum voor lokale besturen heeft een driedubbele doelstelling:

- vormingsinitiatieven voor de lokale besturen, waaraan het Agentschap voor Binnenlands Bestuur financiële ondersteuning biedt, samenbrengen
- kwaliteit van het vormingsaanbod bewaken en dit in overleg met de doelgroep
- kwaliteitsvolle vormingsinitiatieven ondersteunen en promoten bij de doelgroep

In de begroting worden hiervoor twee kredieten voorzien: subsidies voor managementopleidingen voor mandatarissen en topambtenaren (384.000 euro) en subsidies voor ambtenarenvorming via de provinciale bestuursscholen en vormingsinstellingen (372.000 euro).

Subsidiëring specifieke investeringen

Voor de subsidiëring van specifieke investeringen is 5.050.000 euro ingeschreven voor:

- bouwen van openbare crematoria, eerste investering: 622.000 euro
- werken aan het niet-beschermd patriomonium van de erkende erediensdiensten: 3.985.000 euro
- werken aan ontmoetingscentra voor verenigingen van vrijzinnigen: 443.000 euro

Werking, ondersteuning, communicatie Agentschap voor Binnenlands Bestuur

Voor de kredieten die verband houden met de werking van het Agentschap voor Binnenlands Bestuur wordt 1.090.000 euro voorzien.

Uitgaven voor verkiezingen Vlaams Parlement

Bepaalde wettelijke uitgaven in verband met de verkiezingen van het Vlaams Parlement vallen ten laste van het Vlaams Gewest. De totale kost van de uitgaven wordt geraamd op 2 miljoen euro.

Prioriteiten voor het beleid in 2008-2009

Op 7 juni 2009 hebben de verkiezingen plaats voor de vernieuwing van het Vlaams Parlement. Het werkjaar 2008-2009 is bijgevolg het laatste van de lopende legislatuur. De Vlaamse Regering heeft, in goede samenwerking met het parlement, het regeerakkoord goed uitgevoerd. Tijdens het werkjaar 2008-2009 worden een aantal projecten afgerond. De implementatie loopt vanzelfsprekend ook na de verkiezingen door.

Lokale verkiezingen

Ontwikkelen nieuw elektronisch stemsysteem

Er is een nieuw samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en de gewesten voorbereid om de ontwikkeling van een nieuw stemsysteem voor te bereiden. Daarnaast heeft het onderzoek van een consortium van universiteiten

geleid tot de voorbereiding en de publicatie van een bestek voor de productie van een prototype met bijhorende software.

De Vlaamse Regering besliste reeds principieel om voor de verkiezingen waarvoor zij bevoegd is, over te gaan tot een veralgemening van het geautomatiseerd stemmen in alle gemeenten van het Vlaams Gewest. De Vlaamse Regering sluit daarmee aan op een vroegere principiële beleidskeuze. Rekening houdend met de resultaten van de evaluatie, de materiële en technische mogelijkheden en de financiële kosten-calcuatie kan het ook aangewezen zijn om deze veralgemeende invoering te spreiden in de tijd.

Daarbij is het voor de gemeenten van groot belang dat de Vlaamse Regering ook reeds principieel besliste om ten behoeve van de gemeenten waar het geautomatiseerd stemmen op basis van het nieuw ontwikkelde systeem toegepast zal worden, de volledige kosten voor de aankoop van de apparatuur ten laste te nemen, na affrek van de tussenkomst van de federale overheid. De uitgaven voor het zorgvuldig bewaren van de apparatuur, het periodiek onderhoud ter gelegenheid van de verschillende verkiezingen, de herstelling en vervanging in geval van eventuele defecten, zullen ten laste vallen van de gemeenten.

De bevoegdheid van de Vlaamse Regering heeft enkel betrekking op de organisatie van de gemeente- en provincieraadsverkiezingen vanaf 2012. Voor de verkiezingen van 7 juni 2009 is de federale overheid bevoegd.

Evaluatie en voorbereiding regelgeving en organisatie verkiezingen van 2012

In aansluiting op de ontwikkeling van het nieuw elektronisch stemsysteem, start het Agentschap voor Binnenlands Bestuur met het voorbereidingstraject van

de verkiezingsorganisatie voor 2012. Dat traject bevat ook een evaluatie van de organisatie van de verkiezingen in 2006. Dat kan eventueel leiden tot aanpassingen aan regelgeving en praktische organisatie. Ook de werking van de raden voor verkiezingsbetwistingen wordt in die evaluatie betrokken.

Onderzoek man-vrouwverhouding bij mandatarissen naar aanleiding verkiezingen van 2006

Bij de gemeente- en provincieraadsverkiezingen van 8 oktober 2006 werden beleidsmaatregelen genomen om een gelijkwaardigere participatie van mannen en vrouwen aan het lokaal en provinciaal bestuur te bevorderen. Om een grondiger inzicht te bekomen in het effect van de genomen beleidsmaatregelen op de samenstelling van de gekozen raden en colleges, heeft minister Keulen een studie uitgeschreven. De resultaten van het onderzoek worden ingepast in de algemene beleidsevaluatie van de verkiezingen en kunnen eventueel ook bijdragen tot beleidsbijsturingen bij de gemeente- en provincieraadsverkiezingen van oktober 2012.

Een moderne regelgeving voor organisatie en werking van lokale besturen en provincies

Afronding decreet organisatie OCMW's en uitvoeringsmaatregelen

Het Vlaams Parlement kan het ontwerpdecreet op de organisatie van de OCMW's in het najaar van 2008 definitief goedkeuren, nu de besprekingen in de commissie afgerond werden voor het zomerreces. Daarop aansluitend zal de minister de nodige uitvoeringsbesluiten aan de Vlaamse Regering voorleggen. Het decreet zal, net zoals het gemeentedecreet, geleidelijk aan uitvoering krijgen bij de OCMW's.

De onderlinge afstemming van de werking van gemeente en OCMW zal de

doorzichtigheid voor burger en bestuurder vergroten. Voor de burger hangt de organisatie van beide lokale besturen samen. Het is daarom belangrijk hun onderlinge samenwerking te versterken, zonder daarom de eigen dynamiek van het OCMW in het gedrang te brengen.

Wijzigingen aan gemeente- en provinciedecreet

De bespreking van het ontwerpdecreet op de OCMW's leidt tot ontwerpdecreten tot wijziging van het gemeente- en provinciedecreet. Er worden een aantal verfijningen en verbeteringen aan die decreten aangebracht. Die ontwerpdecreten zullen geen afbreuk doen aan de algemene filosofie van het gemeentedecreet of van het provinciedecreet.

Uitvoering van luik "financiën" organieke decreten

De uitvoering van het gemeentedecreet en het provinciedecreet is intussen op kruissnelheid bij de besturen. Voor na genoeg alle onderdelen zijn de nodige uitvoeringsbesluiten in werking getreden sinds 1 januari 2007, met uitzondering van de bepalingen inzake de boekhouding, de meeste financiële rapporteringen en de externe audit.

Voor de uitvoering van de bepalingen inzake de planning en het financieel beheer van het gemeentedecreet, het provinciedecreet en het (toekomstige) OCMW-decreet, moeten nog een aantal uitvoeringsbesluiten worden genomen. Dit onderdeel vraagt een langdurige voorbereiding, in overleg met vertegenwoordigers van de lokale besturen en de provincies.

Het in de decreten ontworpen financieel stelsel is beleidsmatig en beheersmatig van zeer groot belang. Het biedt niet alleen de basis om over te gaan tot interne responsabilisering via het budgethouderschap, maar biedt de besturen ook meer mogelijkheden voor het

voeren van een planmatig beleid via het strategische meerjarenplan en de daaruit voortvloeiende jaarlijkse budgetten.

Vanaf 2013, start van de eerstvolgende lokale bestuursperiode, moet het nieuw financieel stelsel van toepassing zijn in alle besturen. Vanaf 2010 start de pilootfase, waarin besturen vrijwillig kunnen beslissen om het nieuwe stelsel toe te passen.

Voor het einde van de legislatuur plant minister Keulen een voorontwerp van uitvoeringsbesluit aan de Vlaamse Regering voor te leggen, samen met een aantal ondersteunende modellen.

Wat de externe audit betreft, werden de eerste kredieten voor de start van de organisatie in de begroting opgenomen.

Decreet op materiële organisatie en werking erediens ten verder uitvoeren

Het decreet van 7 mei 2004 betreffende de materiële organisatie en werking van de erkende erediens ten is intussen volledig in uitvoering. Nog in 2008 wenst minister Keulen een eerste evaluatie van de invoering van de nieuwe regels voor de financiën van de besturen van de erediens ten af te ronden. Ondertussen werd het besluit van de Vlaamse Regering van 13 oktober 2006 inzake het algemeen reglement op de boekhouding van de erkende erediens ten en van de centrale besturen van de erkende erediens ten al bijgestuurd.

Goed financieel draagvlak creëren voor het lokaal bestuur

Goede afspraken inzake fondsen ter ondersteuning lokale financiën

Het Gemeentefonds en het Provinciefonds zijn de basispijlers van de algemene financiering van de lokale en provinciale besturen in Vlaanderen. De dotaties van beide fondsen groeien elk

jaar met een vast percentage van 3,5%. Deze bij decreet vastgestelde groeivoet blijft gehandhaafd voor de volledige legislatuur. De aandelen worden stipt op vooraf vastgestelde data aan de besturen doorgestort.

Het Gemeentefonds bedraagt in 2008 1.892,32 euro miljoen. Daarnaast is er voor de gemeenten ook nog de aanvullende dotatie ter compensatie van het wegvallen van de Eliaheffing (83 miljoen euro). De dotatie van het Provinciefonds bedraagt 86,272 euro miljoen. Ook het Stedenfonds heeft een jaarlijkse groeivoet van 3,5%. Het Stedenfonds bedraagt 123,424 euro miljoen in 2008.

Met de handhaving van deze groeivoet kwam de Vlaamse Regering haar engagement volledig na. In de eerste jaren van de legislatuur hebben de gemeenten daardoor genoten van een ruimere aangroei van hun middelen dan de evolutie van de levensduurte. De Vlaamse Regering beseft evenwel dat de opgelopen inflatie noopt tot een herziening van het indexeringsmechanisme. Dat is niet meer mogelijk voor het jaar 2009. Maar de (her)financiering van de gemeenten wordt een belangrijk aandachtspunt voor de Vlaamse Regering die zal aantreden na de verkiezingen van 7 juni 2009.

Evaluatie Gemeentefonds, Provinciefonds en Stedenfonds

Een globale evaluatie van de financiering van de lokale besturen door de Vlaamse overheid kan niet los worden gekoppeld van een evaluatie van het Gemeentefonds. Die heeft zowel betrekking op het evolutiemechanisme van de dotatie als op de criteria die de verdeling van de middelen over de gemeenten bepalen.

Ook de verhouding tussen de algemene financiering van de gemeenten via het Gemeentefonds, de specifieke financiering in de verschillende beleidsdomeinen en de lokale fiscaliteit maakt deel uit van

het debat over de (her)financiering van de gemeenten. Zo'n evaluatie vraagt een goede voorbereiding, studie, tijd en middelen. Minister Keulen meent dat ook een wetenschappelijke evaluatie op zijn plaats is, zodat de aantredende Vlaamse Regering na de verkiezingen over degelijke documenten beschikt, wanneer zij voorstellen aan het Vlaams Parlement voorlegt.

Tot slot meent de minister dat ook het Provinciefonds en het Stedenfonds, ook in hun verdelingsmechanisme, mee het voorwerp moeten uitmaken van deze evaluatie.

Lokale fiscaliteit als instrument voor beleidssturing

Opvolging uitvoering fiscale engagementen lokaal pact

Alle 308 Vlaamse gemeenten zijn toegetreden tot het lokaal pact. Het departement Financiën en Begroting organiseerde de overname van de door de gemeente geselecteerde leningen. In ruil voor deze schuldovername hebben de gemeenten zich geëngageerd tot de in het pact afgesproken bevrozing van hun belastingdruk, het bedrijfsvriendelijker maken van hun fiscaliteit en het afschaffen of omvormen van de forfaitaire huisvuilbelasting volgens het principe "de vervuiler betaalt".

Het Agentschap voor Binnenlands Bestuur werd belast met de opvolging van de correcte uitvoering van de engagementen van de gemeenten.

Vooral de voorwaarde inzake de omvorming van de huisvuilbelasting gaf aanleiding tot discussie bij de implementatie. In de Vlaamse gemeenten is immers geen zuivere forfaitaire huisvuiltaks van toepassing. Zij werken met verschillende gemengde systemen met een forfaitaire component in een aparte belasting of via de algemene middelen, en een niet-forfaitaire component met bijvoorbeeld

stickers, huisvuilzakken, diftar of betalen-de containerparken. Ook onder meer OVAM brengt argumenten aan om een minimale forfaitaire sokkel te behouden. Om het Agentschap voor Binnenlands Bestuur toe te laten het criterium "de vervuiler betaalt" te toetsen, heeft de Vlaamse Regering daarom op 4 juli beslist dat elke gemeente die het engagement aangaat om tegen einde 2010 het forfaitaire karakter van haar huisvuilbelasting te verlagen tot maximaal €55, toegelaten wordt tot het lokaal pact.

Met het oog op een verhoogde transparantie wordt van de gemeenten die zijn toegetreden tot het pact ook verwacht dat zij hun fiscale reglementen publiceren op de gemeentelijke website. Het Agentschap voor Binnenlands Bestuur stelde hiervoor, in samenwerking met de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten, een schema op dat de gemeenten hiervoor kunnen gebruiken. Dit is beschikbaar gesteld via de website (www.vlaanderen.be/binnenland). Het agentschap werkt ook aan een model om de basisbepalingen van de belastingen van alle Vlaamse gemeenten op te lijsten en, voortdurend geactualiseerd, ter beschikking te stellen via zijn website.

De Vlaamse Regering is bijzonder verheugd over de resultaten van het lokaal pact. Dit pact is ook een symbool van nieuwe samenwerking tussen de gemeenten en de Vlaamse overheid. De Vlaamse Regering heeft niet eenzijdig maatregelen aan de gemeenten opgelegd, maar heeft de lokale bestuurders integendeel een vrijwillig aanbod gedaan waarop zij al dan niet konden ingaan. Daarbij werd de lokale autonomie ten volle gerespecteerd.

Fiscale procedure

Op 30 mei 2008 heeft het Vlaams Parlement het decreet goedgekeurd betreffende de vestiging, de invordering en de geschillenprocedure van provincie- en gemeentebelastingen.

De decretale regeling vertrekt van het hoofdonderscheid tussen kohierbelastingen en contantbelastingen. Ook de inwerkingtreding is afgestemd op dit onderscheid: de nieuwe regeling moet worden toegepast op belastingen die in kohieren zijn opgenomen vanaf 1 januari 2009 of die vanaf die datum contant worden geïnd. Dit geeft de gemeenten en provincies de nodige tijd om hun belastingverordeningen waar nodig aan te passen. Een uitgebreide, verduidelijkende omzendbrief wordt tijdig bezorgd aan de lokale besturen.

Zorgen voor sterk politiek en administratief management

Waarderend statuut voor lokale en provinciale mandatarissen

Met het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 2007 werd, in uitvoering van de organieke decreten, werk gemaakt van een verbetering van het statuut van de lokale en provinciale mandatarissen.

Toch bleken bij de implementatie enkele administratieve onvolkomenheden. Zo is het vastgestelde systeem waarbij elke beperkte wijziging aan de parlementaire vergoeding leidt tot een herberekening van de wedde van de burgemeester en de schepenen, geen praktische werkwijze. Op basis van die vaststelling stelt de minister een wijziging voor van het gemeentedecreet en het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 2007 die op dat punt een administratieve vereenvoudiging zal betekenen.

De minister wil daarom voorstellen om, rekening houdend met het inwonersaantal van de gemeente, de weddeberekening uit te voeren op basis van een percentage van de vergoeding van de leden van het Vlaams Parlement, zonder rekening te houden met de forfaitaire onkostenvergoeding, de eindejaarstoelage en het vakantiegeld.

Dit bedrag zou een basisbedrag zijn aan 100%, dat mee fluctueert met het indexeringstelsel. Het gaat om een technische wijziging zonder dat het bedrag van de wedden van de burgemeester en de schepenen wordt veranderd.

Toepassing van rechtspositieregeling OCMW's

Nadat het Vlaams Parlement zijn definitieve goedkeuring zal hebben verleend aan het ontwerpdecreet op de organisatie van de OCMW's, zal de Vlaamse Regering de nodige uitvoeringsmaatregelen nemen voor de uitwerking van de rechtspositieregeling voor bepaalde personeelscategorieën van de OCMW's. De Vlaamse Regering zal bij het vaststellen van de minimale voorwaarden dezelfde principiële uitgangspunten hanteren die ook de uitwerking van het besluit rechtspositieregeling gemeente- en provinciepersoneel hebben bepaald.

De werkzaamheden daartoe worden in het najaar van 2008 opgestart.

Personeelsmanagement aansturen in overleg met werknemers en werkgevers

Op 28 februari 2008 werden in het sectorcomité C1 de besprekingen gestart in het kader van het sectoraal akkoord voor de personeelsleden van de lokale en de provinciale besturen. Bij de start van het zomerreces kon er geen aanzet voor een akkoord bereikt worden. De Vlaamse Regering heeft vastgesteld dat de standpunten van de werkgevers en van de vakorganisaties te ver uiteenlopen om op korte termijn resultaat te bereiken. Vanaf het najaar herneemt de minister de organisatie van de besprekingen, in overleg met de andere partijen. Het is de bedoeling te komen tot een akkoord met voldoende draagvlak bij de vakorganisaties en de vertegenwoordigers van de werkgevers.

Aandacht voor gemeenten Vlaamse Rand rond Brussel

Correct gebruik bestuurstaal in faciliteitengemeenten in Vlaamse Rand blijven bewaken

Zoals in het verleden zal minister Keulen, samen met de hele Vlaamse Regering, blijven waken over de correcte toepassing van de wetgeving betreffende het taalgebruik in de lokale besturen. De Vlaamse Regering engageert zich ook verder in de Task Force voor de Vlaamse Rand die vergadert onder leiding van de gouverneur van Vlaams-Brabant. Minister Frank Vandenbroucke rapporteert daarover aan de Vlaamse Regering.

Als Vlaams minister, verantwoordelijk voor de uitoefening van het bestuurlijke toezicht, zal de minister zijn bevoegdheid verder correct uitoefenen. De minister eist dat de 6 Vlaamse randgemeenten de wetten toepassen. De minister blijft daarom, in samenspraak met de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant, nauwgezet de correcte toepassing van de taalwetgeving in de Vlaamse randgemeenten opvolgen.

Niet-benoeming kandidaat-burgemeesters die wet weigeren toe te passen

De drie kandidaat-burgemeesters van faciliteitengemeenten die de wetten weigeren toe te passen werden niet benoemd. De Vlaamse Regering wijzigt haar standpunt niet. Als reactie op de vraag aan de drie betrokken gemeenten (Kraainem, Wezembeek-Oppem en Linkebeek) om een nieuwe voordracht te bezorgen, stelden zij dezelfde kandidaten voor. Enkel op basis van nieuwe elementen in het dossier kan er een wijziging komen in die houding. Het naleven van de wet blijft hoe dan ook een basisvoorwaarde voor de benoeming van kandidaat-burgemeesters.

Samenspraak tussen Vlaanderen en zijn lokale besturen en stroomlijning van regelgeving en procedures

Stroomlijnen van beleidsovereenkomsten en andere administratieve procedures

Nu zowel het aantal plannen als hun doelmatigheid in kaart gebracht zijn, kan werk worden gemaakt van het effectief verminderen van de planlasten. Minister Keulen heeft reeds overleg gevoerd met de fracties van de meerderheidspartijen en daar zijn een aantal voorstellen besproken die op termijn moeten leiden tot de vermindering van de planlasten voor de lokale en provinciale besturen.

Het gaat in eerste orde om het vastleggen van een kaderregeling die alle Vlaamse beleidsdomeinen zouden moeten hanteren wanneer zij planverplichtingen opleggen aan lokale en provinciale besturen. Het is de bedoeling dat de meerderheidsfracties, op basis van het resultaat van de gevoerde besprekingen, in het najaar een voorstel van planlastendecreet in het Vlaams Parlement indienen.

In een latere fase kan vervolgens werk gemaakt worden van het afbouwen van een aantal planningsverplichtingen die de doelmatigheids- en opportuniteitsanalyse niet doorstaan. Dit moet in de volgende legislatuur kunnen leiden tot een daadwerkelijke administratieve vereenvoudiging en het reduceren van de regelgeving, zowel in aantal als in complexiteit.

Administratie heroriënteren naar meer coaching en ondersteuning

Instrumenten voor communicatie en informatie verder uitbouwen

In uitvoering van de beleidsnota heeft het Agentschap voor Binnenlands Bestuur in de voorbije periode zeer sterk geïnvesteerd in de ondersteuning van

de lokale besturen. Die inspanningen worden onverkort doorgezet. De informatieverstrekking gebeurt via de website en via de elektronische nieuwsbrief Binnenl@nd. Diepgaandere achtergrondinformatie wordt verstrekt via het tijdschrift BinnenBand. Daarnaast worden er ook publicaties uitgegeven naar aanleiding van bijvoorbeeld nieuwe regelgeving. Tot slot blijft het agentschap investeren in regelmatige rechtstreekse contacten en adviesverstrekking, studien en informatiemomenten, publicaties.

Vormingsbeleid voor mandatarissen en ambtenaren verder uitbouwen: evaluatie vormingscentrum voor lokale besturen

Sinds mei 2004 functioneert binnen het Agentschap voor Binnenlands Bestuur een vormingscentrum, ter ondersteuning van opleidingsinitiatieven voor lokale mandatarissen en ambtenaren. De Vlaamse Regering heeft de voorwaarden en de regels vastgesteld voor de subsidiëring. Momenteel evalueert het agentschap deze regeling om na te gaan of de subsidies hun doel bereiken en of eventueel verbeteringen aan het subsidiëeringsproces aangebracht kunnen worden. De afronding van deze evaluatie is voorzien voor eind 2008.

In de evaluatie werden de volgende stappen voorzien:

- uittekenen van de processen en evaluatie ervan met hulp van de adviescolleges
- evaluatie van de terminologie en de bepalingen van het besluit
- visie van de lokale besturen op vorming en het vormingscentrum nagaan aan de hand van een survey
- mening van de vormingsinstellingen over de werking van het vormingscentrum nagaan aan de hand van een tweede survey
- overleg met externen over eventuele alternatieve pistes

Het opstellen van de survey aan de lokale besturen en de verwerking van de resultaten gebeurt in samenwerking met de Diensten voor het Algemeen Regeeringsbeleid. In functie van de resultaten zal nagegaan worden of er ook wijzigingen nodig zijn aan het besluit van de Vlaamse Regering.

Bijdragen tot ondersteuning implementatie lokaal klachtenmanagement en ombudsfunctie

Via een samenwerkingsplatform tussen de Vlaamse ombudsdienst, het kabinet en het Agentschap voor Binnenlands Bestuur, de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten, het Permanent Overleg Lokale Ombudslieden en de Universiteit Antwerpen werd een pilootproject opgestart ter ondersteuning van de implementatie van de bepalingen die het gemeentedecreet bevat inzake het klachtenmanagement en de eventuele organisatie van lokale ombudsdiensten.

Dit pilootproject eindigt op het einde van 2008. Op basis van de ervaringen zal een pakket aangeboden worden ter ondersteuning van lokale besturen die op dit punt initiatieven willen nemen. Het gaat bijvoorbeeld om modelbeslissingen, draaiboeken en praktische tips voor de organisatie van het klachtenmanagement in brede zin.

Conclusie

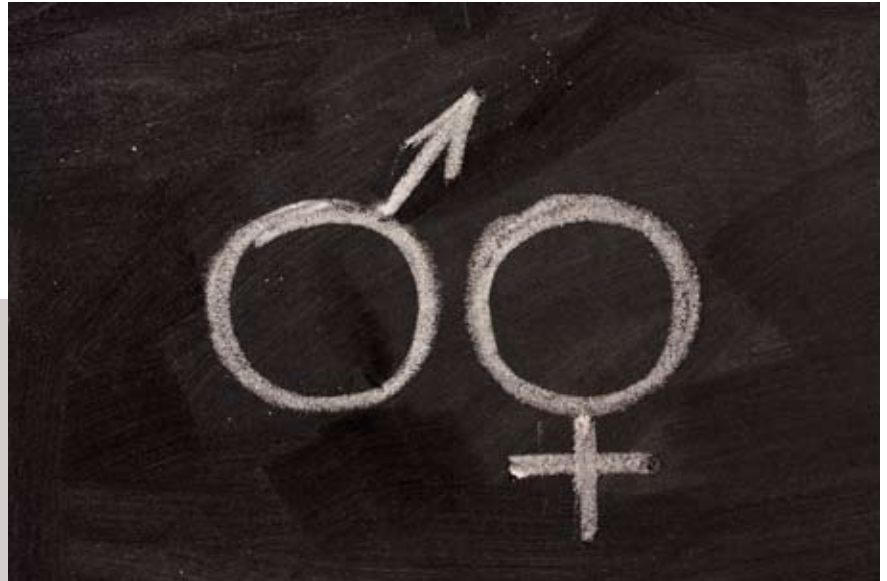
Tot slot is er nog een overzicht van het belangrijkste regelgevend werk voor het volgende werkjaar. Het gaat om:

- uitvoeringsbesluit voor het financiële stelsel in de gemeenten, provincies en OCMW's
- rechtspositieregeling voor het personeel van de OCMW's
- alle noodzakelijke wijzigingen aan bestaande besluiten van de Vlaamse Regering ingevolge de wijzigingen van gemeentedecreet, OCMW-decreet en provinciedecreet.

- besluit van de Vlaamse Regering betreffende het vormingscentrum voor lokale besturen
- decreet betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn
- decreet tot wijziging van het gemeentedecreet
- decreet tot wijziging van het provinciedecreet
- besluit van de Vlaamse Regering houdende vaststelling van de nadere procedureregels voor de organisatie van een gemeentelijke volksraadpleging

Tot hier het overzicht van de meest belangrijke uitdagingen, die het Binnenlands Bestuur te wachten staan in het volgende werkjaar en het plan van aanpak om elk van die uitdagingen succesvol aan te pakken.

Geplande beleidsmaatregelen voor 2008-2009

Lokale verkiezingen

- Ontwikkelen nieuw elektronisch stelsysteem
- Verdere uitbouw van de mandatendatabank
- Onderzoek naar man-vrouw-verhouding bij verkiezingen van 8 oktober 2006

Moderne regelgeving voor de organisatie en werking van de lokale besturen en de provincies

- Aanpassing gemeente- en provinciedecreet, in functie van het OCMW-decreet
- Decreet betreffende de organisatie van de OCMW's (fase 2)
- Decreet op materiële organisatie en werking van de erediensdiensten verder uitvoeren

Goed financieel draagvlak creëren voor het lokale bestuur

- Vaste jaarlijkse groeivoet van 3,5% voor Gemeentefonds, Stedenfonds en Provinciefonds
- Ontwikkeling eigentijds financieel instrumentarium voor gemeenten, provincies en OCMW's
- Evaluatie criteria Gemeentefonds

Lokale fiscaliteit als instrument voor beleidsturing

- Uitvoering decreet vestiging, invordering en geschillen-procedure van provincie- en gemeentebelastingen
- Ontsluiten belastingsreglementen via website van het Agentschap voor Binnenlands Bestuur
- Opvolging uitvoering lokaal pact

Zorgen voor een sterk politiek en administratief management

- Administratieve vereenvoudiging doorvoeren aan besluit van de Vlaamse Regering met betrekking tot het statuut van de lokale mandataris
- Evaluatie besluit van de Vlaamse Regering met betrekking tot het vormingscentrum voor lokale besturen
- Implementatie uitvoeringsbesluit deeltijdse uitoefening gemeentesecretaris en financieel beheerder

- Rechtspositieregeling personeel OCMW's voorbereiden

Ontwikkelen van een beleid gericht op de bestuurskracht van de kleinere gemeenten

- Aandacht voor de bestuurskracht in de faciliteitengemeenten

Samenspraak tussen Vlaanderen en zijn lokale besturen

- Voorstel van planlastendecreet indienen bij het Vlaams Parlement
- Coördineren van de werkzaamheden van de ambtelijke werkgroep crisismanagement

Administratie heroriënteren naar meer coaching en ondersteuning

- Gemeenten ondersteunen bij uitbouw lokale ombudsfunctie
- Herstructurering website van het Agentschap voor Binnenlands Bestuur

Beleidsbrief Stedenbeleid: krachten bundelen en de toekomst voorbereiden

Begroting 2009 Stedenbeleid

Het Beleidsdomein B programma I "Stedenbeleid" omvat voor 2009 een totaal bedrag van 138.021.000 euro aan beleidskredieten.

Het overgrote deel van dit programma gaat naar het Stedenfonds (123,4 miljoen euro) en de ondersteuning van Stadsvernieuwingsprojecten (12,8 miljoen euro).

Daarnaast bevat de begroting middelen voor:

- werkingskosten: 278.000 euro
- onderzoek en studiekosten: 207.000 euro
- communicatie: 136.000 euro
- communicatie, sensibilisering en vorming: 700.000 euro (voorafname Stedenfonds);
- "Thuis in de stad"-prijs: 175.000 euro
- subsidies voor originele en innoverende projecten: 101.000 euro
- subsidie aan het Kenniscentrum Vlaamse steden 140.000 euro

Prioriteiten van het beleid in 2008-2009

Voor het Vlaamse stedenbeleid blijven zoals de vorige jaren de centrale uitdagingen de bestrijding van de stadsvlucht en de verhoging van het democratische draagvlak.

Voor de concrete realisatie van het Vlaamse stedenbeleid formuleert de Vlaamse Regering **5 strategische doelstellingen**:

1. De leefbaarheid van de steden verhogen en dit zowel op stadsniveau als op wijkniveau.
2. Het samenleven in diversiteit verbeteren en het democratische draagvlak in de steden versterken.

3. De kwaliteit van het bestuur in de steden verhogen.
4. De positieve beeldvorming van de steden verhogen.
5. De steden door samenwerking versterken op verschillende bestuursniveaus.

Het Vlaamse stedenbeleid legt ook in het laatste jaar 2008-2009 van deze legislatuur de lat hoog en tekent de krachtlijnen uit, als basis van een toekomstig beleid:

- stadsvernieuwing in Europees perspectief
- stadsregionale samenwerking
- Participatie en gebiedsgerichte werking
- krachten bundelen en het partnerschap met de steden versterken in Vlaanderen en in Europa

Leefbaarheid steden verhogen op stads- en wijkniveau

Om de leefbaarheid van de steden te verhogen beschikt Vlaanderen over belangrijke (financiële) hefboomen die het stedenbeleid mee vorm geven: extra financiële impulsen via het Stedenfonds en ondersteuning van Stadsvernieuwingsprojecten.

De Vlaamse overheid heeft met de steden en de VGC (Vlaamse Gemeenschapscommissie) **nieuwe beleidsovereenkomsten Stedenfonds** afgesloten voor de periode 2008-2009. Elf van de dertien centrumsteden en de VGC schuiven het aantrekken van jonge gezinnen als prioritair op te volgen evolutie naar voor. Hierbij hechten zij veel belang aan een betaalbare en kwaliteitsvolle woonmarkt en aan een aantrekkelijke leefomgeving. Een verhoogde participatie van burgers aan cultuur, jeugd, vrije tijd, sport en een verbeterde maatschappelijke positie van burgers kunnen hiertoe bijdragen. De meeste steden zetten ook in op een verhoogde betrokkenheid van burgers bij het beleid en een verhoogde tevredenheid van burgers over het beleid. Andere evoluties die de ste-

den naar voor schuiven zijn de versterking van het economische draagvlak, de verbetering van het stadsimago en van de verkeersleefbaarheid.

Het Vlaamse stedenbeleid biedt de steden financiële ondersteuning bij de realisatie van goed onderbouwde en doordachte kwaliteitsvolle **stadsvernieuwingsprojecten** met een multifunctioneel karakter. Deze stadsvernieuwingsprojecten hebben een grote hefboomfunctie voor wijk en stad. De meerjarenbegroting bevat voor de subsidiëring van Stadsvernieuwingsprojecten een bedrag van 30 miljoen euro gespreid over de begrotingsjaren 2007, 2008 en 2009. Op 6 juli 2007 heeft de Vlaamse Regering 15 projecten die in aanmerking komen voor projectsubsidie geselecteerd. 3 projecten werden aangerekend op de begroting 2007 en 3 projecten worden aangerekend op de begroting 2008. De overige projecten zullen aangerekend worden op de begroting 2009, als ze voldoen aan de decretale vereisten. Naast de projectsubsidies kent de Vlaamse overheid ook een conceptsubsidie aan 10 projecten toe. De conceptsubsidie dient om steden te begeleiden om een stevige projectbasis en innoverende projectvisie te ontwikkelen.

Om de hefboomeffecten van stadsvernieuwingsprojecten te vergroten, middelen flexibeler in te zetten en expertise en dienstverlening te optimaliseren, voert de Vlaamse overheid een onderzoek naar de mogelijke meerwaarde van het nieuwe Europese **JESSICA-fonds** (Joint European Support for Sustainable investment in City Areas) voor stadsontwikkeling in Vlaanderen uit. In dit onderzoek gaat de Vlaamse overheid ook na waar men JESSICA het best kan inzetten: de stad, de stadsregio of Vlaanderen. Tegen eind april 2009 zal het evaluatierapport af zijn zodat de nieuwe Vlaamse Regering er verder kan op bouwen.

Samenleving in diversiteit verbeteren en democratische draagvlak in steden versterken

In de steden is een zoektocht naar participatiepraktijken die aansluiting trachten te vinden bij veranderingen in de stedelijke samenleving bezig. Daarom kwam in juni 2007 een **Werkgroep Participatie** tot stand. In juli 2008 kwam de werkgroep tot een eerste reeks tussen-tijdse aanbevelingen en een voorlopige visietekst. De werkgroep zal de uiteindelijke visietekst en aanbevelingen in 2009 ook omzetten in een toegankelijke en inspirerende tekst op maat van de burger. Zo zal voor de steden de weg open liggen om het debat over participatie met de eigen stadsbewoners en stadsgebruikers aan te gaan.

Het **gebiedsgericht werken** is de laatste jaren erg populair geworden in de Vlaamse steden en gemeenten. Hierover ging op 29 september 2008 in Antwerpen een congres door, een samenwerking tussen het Kenniscentrum Vlaamse steden, de Vlaamse overheid en de stad Antwerpen. Naar aanleiding van het congres verscheen ook het boek 'De stad in de wijk', een publicatie over praktijken van gebiedswerking in Vlaanderen, dat naast een overzicht ook een aantal aanbevelingen bevat.

Het Vlaamse stedenbeleid heeft in 2008 drie waardevolle **vernieuwende en originele** projecten, die uit de gemeenschap zelf – in casu het buurt- of verenigingsleven komen – ondersteund:

- "Studiehuis Winterslag" in Genk
- "Zin in de stad" van de Universiteit van het Algemeen Belang vzw in Antwerpen
- "De Site" van Rosca vzw uit Gent.

Op de begroting 2009 is er budgettaire ruimte om nieuwe projecten te subsidiëren.

Kwaliteit bestuur in steden verhogen

Het is de ambitie van de Vlaamse overheid om op alle niveaus te komen tot een performant en kwaliteitsvol bestuur. De Vlaamse overheid wil de steden ondersteunen en instrumenten aanreiken. In partnerschap met de steden wil de Vlaamse overheid een meer kwaliteitsvol beleid ontwikkelen zowel binnen de Vlaamse overheid als in de steden zelf.

Een belangrijk instrument om de visie van steden en het strategische planningsproces te ondersteunen is de Stadsmonitor. De Vlaamse overheid actualiseert deze in 2008 voor de tweede maal. Voor een 40-tal subjectieve indicatoren die naar de mening van stadsbewoners peilen, heeft de **Stadsmonitor** opnieuw een survey uitgevoerd, deze keer met een postenquête. De Vlaamse overheid zal de nieuwe editie van de Stadsmonitor in maart 2009 officieel voorstellen aan een ruim publiek.

Het Steunpunt Bestuurlijke Organisatie Vlaanderen (SBOV) voert een tweejarig (2007–2008) onderzoek uit naar **gepaste strategische managementmodellen**. Eind december 2008 zal het rapport over strategische modellen en alternatieve sturingsmodaliteiten beschikbaar zijn.

Omdat sommige stadsvernieuwingen projecten haperen, streeft het team Stedenbeleid naar een **betere ondersteuning, opvolging en kwaliteitsbewaking**. Het team heeft zowel voor de projectsubsidies als voor de conceptsubsidies begeleidingen op maat opgezet. Bedoeling is de capacity-building in de steden te versterken en op Vlaams vlak meer samenwerking tussen verschillende beleidsdomeinen te genereren.

Omdat de ervaringen en leerprocessen met stadsvernieuwingen relevante informatie opleveren, plant het team in 2009 een Congres Stadsvernieuwing. Er verschijnt ook een publicatie over conceptsubsidie.

In 2008 organiseerde het team stedenbeleid een **Masterclass stadsprojecten**; die richtte zich in eerste instantie tot het politieke en ambtelijke personeel van de verschillende beleidsniveaus (Vlaamse overheid, provincies, Vlaamse centrumsteden). Ook de provinciale steden konden zich voor deze editie inschrijven. De reacties op deze editie van de Masterclass waren zeer positief. In het najaar 2008 - begin 2009 volgt een derde editie van de Masterclass.

Met de installatie van het "**discussieplatform rasterstad-stadsregionale samenwerking**" in november 2008 lanceert de Vlaamse overheid een breed maatschappelijk en bestuurlijk debat over het optimale samenbeheer van stad en rand. Zij wil ook komen tot nieuwe vormen van stadsregionale samenwerking. De aanbevelingen die het discussieforum in de lente van 2009 zal naar voor schuiven, vormen belangrijke voorstellen voor de volgende Vlaamse Regering.

Op zoek naar een meer efficiënte en horizontale samenwerking tussen de Vlaamse overheid en de steden rond Europa startte in oktober 2007 de stuurgroep "Europa" zijn werkzaamheden. Deze stuurgroep heeft relevante Vlaamse en stedelijke partners. In 2007-2008 organiseerde het team stedenbeleid twee Europadagen. Op 16 oktober 2008 was er een bezoek aan het Europese Parlement om met Vlaamse Europarlementsleden van gedachten te wisselen. Ook eind 2008 en in 2009 zal het team nog een aantal publieksmomenten organiseren. In samenwerking met het Kenniscentrum Vlaamse steden tekent het team een actieplan voor Europa, om de steden te ondersteunen.

Positieve beeldvorming steden verhogen

De **website www.thuisindestad.be** wil de burger inspireren en informatie over het Vlaamse Stedenbeleid bieden. Met de website wil de Vlaamse overheid de

communicatie met de burger verbeteren, en niet enkel met de steden en de beleidsmakers communiceren. In 2008 voegde zij in het licht van de communicatiecampagne een inspirerend luik met eigentijdse woonlocaties in de stad toe.

De **communicatiecampagne 2008** zet vooral het wonen in de steden centraal. Deze campagne schenkt ruim aandacht aan de vele opportuniteiten die de stad aan jonge gezinnen met kinderen en medioren biedt. Het startschot kwam er in april 2008, in de Zoo van Antwerpen. De campagne stelde Gusje, het stadsmusje, als nieuwe ambassadeur van "Thuis in de stad" aan het grote publiek voor. Op drie nationale radiozenders waren in het voorjaar en najaar spotjes te horen waarbij Gusje, het stadsmusje, het wonen in de stad op een ludieke wijze aanprijst. Daarnaast was de Stadsmus present op een aantal grote stads-evenementen in de centrumsteden en Brussel, om mensen te informeren en warm te maken om in de stad te gaan wonen.

Het thema van de campagne 2009 blijft - zoals in 2008 - wonen in de stad, maar nu met een verhoogde aandacht voor stadsvernieuwingprojecten. De campagne zal zich in eerste instantie verder focussen op jonge gezinnen als specifieke doelgroep, in hoofdzaak op tweeverdieners met kinderen. De campagne zal zich ook meer uitdrukkelijk op de nieuwe subgroep studenten en twintigers richten. Deze doelgroep woont graag in de stad en blijft er na zijn studietijd ook hangen, maar verlaat de stad nog te vaak bij gezinsvorming of als er kinderen komen. De steden werken met de campagne 2009 mee.

In december 2008 reikt de Vlaamse overheid de jaarlijkse "**Thuis in de stad**"-prijzen uit. Met deze prijs bekroont de Vlaamse overheid opmerkelijke en innovatieve stedelijke projecten van de 13 Vlaamse steden en de VGC. Dit evene-

ment geeft het brede publiek een beeld van een aantal geslaagde stadsprojecten. De bekroning is motiverend voor de steden en inspireert het Vlaamse stedenbeleid.

Sinds 2006 ondersteunt de overheid het pilootproject '**Stadsklassen**' in de steden Brussel en Gent door met 2 partners samen te werken. Het huidige pilootproject eindigt eind maart 2009. De ervaringen van het pilootproject zetten ook andere steden aan om stadsklassen te organiseren. In 2008 kwam hiertoe een draaiboek stadsklassen tot stand.

Steden versterken door op verschillende bestuursniveaus samen te werken

De bundeling van krachten en de versterking van het partnerschap met de steden in Vlaanderen en in Europa vormen één van de krachtlijnen van het Vlaamse stedenbeleid.

Voor een meer efficiënte samenwerking heeft de Vlaamse Regering op 14 december 2007 met elk van de 13 centrumsteden een **stadscontract** afgesloten. De stadscontracten lopen over een periode van 6 jaar (2007-2012) met een evaluatie eind 2009. Elk stadscontract bestaat uit twee delen: een algemeen gedeelte, identiek voor alle 13 steden en een stadsspecifiek gedeelte. Als algemeen voorstel hebben de steden gezamenlijk voor het thema "wonen in de stad" gekozen. In dat kader hebben zij een Vlaams-stedelijk "overlegforum wonen" opgericht. Het algemeen gedeelte van de stadscontracten bepaalt dat de 13 centrumsteden en de Vlaamse overheid een concrete agenda om het stedelijke woonbeleid efficiënter te maken, ontwikkelen.

De 13 stadscontracten omvatten ook 16 stadsspecifieke projecten. Een specifiek begeleidingsteam met vertegenwoordigers van de Vlaamse overheid en de steden begeleidt elk project, en volgt het ook op. De opvolging van de

stadscontracten blijft ook in 2008-2009 een speerpunt van het Vlaamse stedenbeleid. De vergaderingen van de begeleidingscomités vormen een interessant leerproces: hierbij toetsen de comités mogelijkheden om samen te werken en procedures af te stemmen. De voorbij vergaderingen leren dat dit niet altijd een gemakkelijke opgave is: beschotten tussen beleidsdomeinen blijken soms hardnekkig en procedures zijn niet altijd afgestemd op de noden van de steden. Deze euvels moet men ook aanpakken en wegwerken. Voor de 16 stadsspecifieke projecten stelt men ook budgetplanningen op zodat de meerjarenplanning er rekening kan mee houden.

In 2007 hebben de 13 Vlaamse centrumsteden een **Kenniscentrum Vlaamse Steden** opgericht.

Het kenniscentrum is een belangrijke nieuwe partner voor het Vlaamse stedenbeleid. Het voorbij jaar heeft het rond vier afgebakende thema's samengewerkt:

- wonen
- gebiedsgericht werken
- Europa en rasterstad
- stadsregionale samenwerking

In 2009 maakt het Kenniscentrum nieuwe afspraken over samenwerking.

Een goede **afstemming tussen federale en Vlaamse beleidskeuzes** blijft zeer belangrijk voor de verdere ontwikkeling van de steden. Uit de besprekingen over de Stadsvernieuwingprojecten en uit de overlegfora voor de stadscontracten blijkt dat een aantal belangrijke hinderpalen (inzake wetgeving, fiscaliteit, gronden NMBS, huisvesting...) voor grote stadsprojecten op het federale vlak liggen. De Vlaamse overheid bundelt deze knelpunten en bespreekt die met de federale overheid.

De **samenwerking met Europa** krijgt meer aandacht in het Vlaamse stedenbeleid. Het Vlaamse stedenbeleid volgt de Europese programma's en ontwikkelingen op.

De Vlaamse overheid volgt ondermeer de uitvoering van EFRO (Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling): zij is vertegenwoordigd in de technische werkgroep en het toezichtcomité en waakt erover dat de Stedelijke Ontwikkelingsprojecten met EFRO-subsidies kwaliteitsvol en integraal zijn. Men moet de inzet van Europese middelen op de doelstellingen van het Stedenbeleid afstemmen. De Vlaamse overheid streeft complementariteit met het Stedenfonds, stadscontracten en stadsvernieuwingsprojecten na.

In het licht hiervan heeft de regering een horizontaal begrotingsartikel "cofinanciering multifunctionele projecten" gecreëerd: dit ressorteert onder de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Begroting. De middelen dienen hoofdzakelijk voor de stedelijke ontwikkelingsprojecten in synergie met stadsvernieuwingsprojecten en stadscontracten.

Op 24 mei 2007 stond de politieke aanvaarding van het **Charter van Leipzig** voor duurzame stedelijke ontwikkeling op de agenda tijdens de informele Europese ministerraad in Leipzig. Met het oog op duurzame stedelijke ontwikkeling, staat het Charter van Leipzig een integrale aanpak van grootstedelijke vraagstukken voor. Daarnaast pleit het Charter ervoor Europese Structuurfondsen beschikbaar te stellen voor lokale projecten die van een integrale aanpak uitgaan.

Het Vlaamse stedenbeleid volgt de implementatie van het Charter van Leipzig op. Vele van de aanbevelingen van het Charter van Leipzig zijn door de ontwikkelingen die het Vlaamse stedenbeleid vanaf 2000 kende reeds verankerd. Het onderzoek naar de evaluatiestudie voor de implementatie van JESSICA in Vlaanderen past in het streven van Vlaanderen om het Vlaamse stedenbeleid nog efficiënter uit te bouwen in de geest van het Charter van Leipzig.

Geplande beleidsmaatregelen voor 2008 - 2009

Verhogen van de leefbaarheid van de steden en dit zowel op stadsniveau als op wijkniveau

- Beleidsovereenkomsten Stedenfonds 2008-2013
- Ondersteuning Stadsvernieuwingsprojecten, projecten oproep 3

Verhogen van het samenleven in diversiteit en versterken van het democratisch draagvlak in de steden

- "Werkgroep Participatie" van 15 juni 2007 tot december 2008
- Originele en innovatieve projecten

Verhogen van de kwaliteit van het bestuur in de steden

- Stadsmonitor, actualisatie en bekendmaking
- Onderzoek (2008-2009) naar gepaste strategische managementmodellen (SBOV)

Provinciaal Begijnhof Hasselt

- Coaching stadsvernieuwingsprojecten
- Organisatie van een Masterclass Stadsprojecten
- Discussieplatform "rasterstad - stadsregionale ontwikkeling"

Verhogen van de positieve beeldvorming van de steden

- Website www.thuisindestad.be, uitbreiding met een interactief digitaal platform
- Communicatiecampagne 2009
- "Thuis in de stad"-prijs
- Pilotproject Stadsklassen

Versterken van de steden door samenwerking op verschillende bestuurs-niveaus

- Uitbouw van partnerschap met de steden
- Samenwerking andere beleidsdomeinen Vlaamse overheid, Stadscontracten
- Samenwerking met het Kenniscentrum Vlaamse Steden
- Samenwerking met het federale niveau
- Samenwerking met Europa

Beleidsbrief Inburgering

Begroting 2009 Inburgering

De programma's BJ en FH bevatten een totaal bedrag van 65.565.000 euro aan beleidskredieten voor het diversiteits- en inburgeringsbeleid. Het bestaat uit volgende uitgavenpakketten:

- uitgaven voor het inburgeringsbeleid en ondersteunende maatregelen
- uitgaven voor het diversiteitsbeleid en ondersteunende maatregelen
- uitgaven voor projecten ingediend onder 'Managers van diversiteit'
- uitgaven voor ondersteuning en subsidiëring "Huizen van het Nederlands"
- subsidiëring voor de aankoop en de aanleg van terreinen ten behoeve van woonwagenbewoners

Uitgaven inburgeringsbeleid

Deze kredieten zijn bestemd voor de uitvoering van het inburgeringsdecreet. Het uitgavenpakket inburgering bevat in 2009 een totaal van 35.661.000 euro beleidskrediet.

Uitgaven diversiteitsbeleid

Deze kredieten bevatten de uitgaven voor de ondersteuning van de acties van het diversiteitsbeleid. Het uitgavenpakket diversiteit bevat in 2009 een totaal van 15.694.000 euro beleidskrediet.

- allerhande uitgaven aanmoediging, organisatie, ontwikkeling activiteiten voor de integratie van etnisch-culturele minderheden 211.000 euro
- de co-financiering van het Agentschap voor Binnenlands Bestuur van het Steunpunt Gelijkekansenbeleid 195.000 euro
- de subsidiëring van centra en diensten Vlaams minderheidsbeleid en schipperswerking: 14.513.000 euro
- de subsidiëring van projecten met een experimenteel aanvullend en/of vernieuwend karakter ten aanzien van etnisch-culturele minderheden: 775.000 euro

Uitgaven projecten ingediend onder 'Managers van diversiteit'

Dit betreft subsidies ter versterking van initiatieven in het kader van het inburgeringsbeleid: 5 miljoen euro.

Uitgaven ondersteuning en subsidiëring "Huizen van het Nederlands"

Deze kredieten worden aangewend voor de kwalitatieve ondersteuning en subsidiëring van de acht Huizen van het Nederlands.

In de begroting worden hiervoor twee kredieten voorzien:

- ondersteunende projecten gericht op de realisatie van de opdracht van de Huizen van het Nederlands (basisallocatie FH12.02): 499.000 euro
- Subsidies aan de vzw's "Huis van het Nederlands" : 4.266.000 euro

Subsidiëring aankoop en aanleg terreinen woonwagenbewoners

Het vijfde uitgavenpakket bevat kredieten voor de aankoop en de aanleg van terreinen ten behoeve van woonwagenbewoners. Provincies, gemeenten, OCMW's, de Vlaamse Gemeenschapscommissie, de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en de door haar erkende sociale huisvestingsmaatschappijen komen in aanmerking voor een subsidie voor de aankoop, inrichting, renovatie of uitbreiding van woonwagenterreinen. Het bedrag van de subsidie is vastgesteld op 90% van de kostprijs: 4.445.000 euro

Prioriteiten voor het inburgeringsbeleid in 2008-2009

Invoeren van administratieve geldboetes

Bij de start van het nieuwe jaar treedt het systeem van administratieve geldboetes in voege. Niet meer de parketten, maar de Vlaamse overheid zal van dan af zelf inbreuken op de inburgeringsplicht vervolgen. Dat heeft logistieke en organisatorische implicaties voor de Vlaamse overheid, de onthaalbureaus en de so-

ciale tolk- en vertaaldiensten:

- De onthaalbureaus zullen inburgeraars werven en inbreuken op de inburgeringsplicht vaststellen en melden.
- Om dit te ondervangen wordt de Kruispuntbank Inburgering aangepast zodat alle te ondernemen acties geautomatiseerd kunnen verlopen. Dat impliceert ook dat de handhavingsambtenaren van provinciale afdelingen van het agentschap, een aansluiting op de Kruispuntbank Inburgering krijgen. Daarnaast voorziet het agentschap in een specifiek vormingsaanbod voor alle medewerkers van de onthaalbureaus die betrokken zijn bij de uitvoering van het boetebesluit.
- De decentrale sociale tolk- en vertaaldiensten zullen de communicatie van de handhavingsambtenaren met de inburgeraars tegen wie een klacht loopt, vertalen.
- Het Agentschap Vlaamse Belastingdienst zal voortaan het dwangbevel uitvaardigen en de geldboete invorderen wanneer de inburgeraar zijn geldboete niet betaalt. Hiervoor zal dit agentschap twee contractuele ambtenaren werven.

Maatschappelijke oriëntatie

Het voorbije werkjaar is gewerkt aan een nieuwe leermethode voor de cursus maatschappelijke oriëntatie. Vanaf januari beschikken de onthaalbureaus over een vormingspakket dat bestaat uit een docentenhandleiding, een leerwerkschrift voor cursisten, een DVD met educatieve filmpjes en een website.

De nieuwe leermethode richt zich nog meer dan vroeger op de verdere ontwikkeling van de vaardigheden van de cursist. De nieuwe wijze van lesgeven en het nieuwe materiaal vragen een grote omschakeling voor heel wat docenten. Het Vlaamse Minderhedencentrum zorgt daarom vanaf september voor een intensieve begeleiding en opleiding in de nieuwe leermethode.

Geïntegreerd doelenkader

Het primaire inburgeringstraject duurt een jaar. Dat is kort en daarom is het van belang dat men binnen dit traject zo doelgericht mogelijk werkt. Hiervoor is een geïntegreerd doelenkader noodzakelijk. Op die manier kan men de verschillende trajectonderdelen efficiënt en effectief op elkaar afstemmen. Hierdoor vormt het primair traject een samenhangend geheel, vermindert de kans op uitval en kan de overgang naar het vervolstraject systematischer verlopen. In uitvoering van het experimentele project "Loopbaanoriëntatie en geïntegreerd traject", ontwikkelde het Vlaams Minderhedencentrum (VMC) de uitgangspunten voor dit doelenkader. Op basis hiervan en in het licht van het nieuwe doelenkader MO, werkt de "Entiteit Curriculum" een voorstel van geïntegreerd doelenkader voor het primaire inburgeringstraject uit. Zij zal het voorstel eind 2008 opleveren.

Loopbaanoriëntatie

De loopbaanoriëntatie voor inburgeraars met een professioneel trajectperspectief is goed uitgebouwd. De VDAB neemt die op. Voor inburgeraars met een educatief of sociaal perspectief is er op basis van de werkzaamheden binnen het VMC, een eerste aanzet gegeven. Toch is het nodig die loopbaanoriëntatie verder te verdiepen.

Voor inburgeraars met een educatief perspectief zal men in de loopbaanoriëntatie (LO) ernaar streven een opleidingsplan samen met de inburgeraar uit te tekenen. Om inburgeraars met een educatief perspectief van bij de aanvang een adequate oriëntatie aan te bieden, is gespecialiseerde kennis over het onderwijsveld nodig. Het is niet realistisch om te verwachten dat elke docent of trajectbegeleider die heeft. Zij moeten een beroep kunnen doen op een collega die wel in die materie gespecialiseerd is. In 2009 zullen de onthaalbureaus die regio's bedienen met de grootste concentratie aan onderwijsverstrekkers (Brussel, Leuven, Antwerpen en

Gent) een gezamenlijk project rond een aanbod LO-educatief uitvoeren. Tegelijkertijd zal het Interdepartementaal Projectteam Inburgering het vervolstraject voor inburgeraars met een educatief perspectief uittekenen.

Naast aandacht voor het educatieve perspectief, werkt men ook aan een traject voor inburgeraars met een sociaal perspectief. Het sociaal perspectief is de rode draad doorheen het traject met maatschappelijke integratie als uiteindelijk doel van elk inburgeringstraject. Het is een belangrijk aandachtspunt binnen de geïntegreerde trajectbenadering. Het is het zwaartepunt van een sociaal traject. Algemeen erkent men dat ontwikkeling van netwerken één van de belangrijkste doelen is voor het maatschappelijk functioneren van elke inburgeraar. Om dit proces mee te ondersteunen moeten de trajectbegeleiders en MO-docenten de nodige vaardigheden en informatie hebben. De domeinen waarnaar inburgeraars kunnen worden doorverwezen zijn evenwel talrijk en divers. Het is voor trajectbegeleiders zeer moeilijk om dit ruime veld te overzien en de nodige contacten te onderhouden. Een gespecialiseerde functie binnen het onthaalbureau kan hier een oplossing bieden. Om de onthaalbureaus de kans te bieden om de loopbaanoriëntatie voor mensen met een sociaal perspectief concreet vorm te geven en om na te gaan onder welke voorwaarden dit het best gebeurt, omvat de begroting 2009 bijkomende middelen voor een gespecialiseerde functie binnen elk onthaalbureau.

Gemeenten

Als gevolg van het boetebesluit zal het onthaalbureau een deel van de informatietaak van de gemeente overnemen. Dat neemt niet weg dat de gemeente een belangrijke instantie blijft om haar nieuwkomers te informeren en door te verwijzen. Een doelgericht verspreide folder in combinatie met de nodige mondelinge informatie aan een loket kan de inburgeraar ook overtuigen

de stap naar het onthaalbureau te zetten.

In het komende werkjaar besteedt men ook aandacht aan de adressenlijsten die de gemeenten en onthaalbureaus maandelijks ontvangen. Het rijksregister krijgt nu ook informatie over de reden van migratie van vreemdelingen: hierdoor kan men correctere informatie krijgen. De nieuwe selectie is gepland voor het voorjaar van 2009.

Daarnaast wordt verder gezocht naar hoe gemeenten minderjarige nieuwkomers het best kunnen informeren over het socioculturele aanbod op hun grondgebied. Jeugddiensten kunnen daarin een belangrijke rol spelen. Daarom zal men onderzoeken of men deze diensten nauwer bij deze opdracht kan betrekken.

OCMW's

In het nieuwe werkjaar worden de OCMW's actiever betrokken bij het inburgeringsbeleid. OCMW's en onthaalbureaus hebben beide de opdracht om hun klanten ten volle in de samenleving in te schakelen. Voor personen die bij beide instanties klant zijn, is afstemming nodig. Nog dit najaar zullen de Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten, medewerkers van OCMW's en het Agentschap voor Binnenlands Bestuur een standaardprotocol tussen onthaalbureau en OCMW opstellen. Dit protocol zal afspraken omvatten over de doorverwijzing naar het onthaalbureau van inburgeraars die OCMW-klant zijn.

Geplande beleidsmaatregelen in 2008-2009

Invoering van administratieve geldboetes

- Vorming van medewerkers van onthaalbureaus
- Aanpassing van de Kruispuntbank Inburgering aan de noden van het boetebesluit
- Aanwerving van twee contractuele ambtenaren bij het agentschap Vlaamse Belastingdienst om administratieve geldboetes te innen

Professionalisering van het inburgeringstraject

- Invoering van de nieuwe leermethode MO
- Er komt binnen elk onthaalbureau een gespecialiseerde medewerker om klanten die een sociaal perspectief hebben te begeleiden
- Er komen vijf gespecialiseerde trajectbegeleiders om klanten met educatief perspectief te begeleiden
- Onderzoek hoe trajectbegeleiders begeleiding bij diplomagelijkschakeling ook aan niet-klanten kunnen aanbieden

- Besluit met de taakstelling voor de onthaalbureaus wat betreft het toeleidingstraject van minderjarige anderstalige nieuwkomers
- Aanpassingen aan de KBI voor een optimale gegevensuitwisseling tussen alle partners van het inburgeringsbeleid

Inburgeraars informeren en doorverwijzen

- Onthaalbureaus zullen voortaan de informatie- en doorverwijzingstaak van gemeenten aanvullen
- Er komt een standaardprotocol voor de samenwerking tussen onthaalbureaus en OCMW's
- OCMW's informeren over hun rol in het inburgeringsbeleid.
- Onderzoeken of jeugddiensten nauwer kunnen betrokken worden bij het informeren van minderjarige anderstalige nieuwkomers over het socioculturele aanbod in de gemeente

Het secundaire inburgeringstraject

- Het "secundaire inburgeringstraject educatief perspectief" verder uitbouwen door een pilootproject "intermediaire partner educatief inburgeringstraject" in samenwerking met het Vlaams Ministerie van Onderwijs en Vorming
- Onthaalbureaus zullen nauw samenwerken met de integratiesector om instellingen met een vrijetijdsaanbod of aanbod voor vrijwilligerswerk toegankelijk te maken voor inburgeraars

Het Vlaamse inburgeringsbeleid in Brussel

- Aandacht voor de vertaling naar de Brusselse context van de samenwerking tussen de Vlaamse OCMW's en onthaalbureaus.

Het civiele effect van inburgering

- Er komt een tweede Dag van de Inburgeraar

Prioriteiten voor het diversiteitsbeleid in 2008-2009

Managers van diversiteit

In 2008 heeft de Vlaamse Regering net als in 2006 en 2007 een oproep gelanceerd voor projecten voor "Managers van Diversiteit". Hiermee wil de Vlaamse Regering een impuls geven aan de brede samenleving, waaronder de lokale besturen, verenigingen, sociale partners, de media en de burgers om ieder hun rol op te nemen om het samenleven in diversiteit concreet vorm te geven. Jaarlijks stelt zij daarvoor een bedrag van 5 miljoen euro ter beschikking.

In 2009 zal er opnieuw 5 miljoen euro beschikbaar zijn voor deze projecten. Bovendien wil de regering door het minderhedendecreet te wijzigen deze projectsubsiëring structureel verankeren.

De diversiteitssector

Wijzigingsdecreet

De afgelopen maanden heeft de Vlaamse overheid intensief gewerkt aan een herziening van het minderhedendecreet. Zij zal de ontwerp teksten voor de wijziging van het huidige decreet aan de Vlaamse Regering voorleggen.

De decreetswijziging zal in eerste instantie rekening houden met de opmerkingen en voorstellen die de Inspectie van Financiën in haar auditrapport geformuleerd heeft:

- Optimalisering en uitbreiding van het werken met convenanten: de Vlaamse overheid zal streven naar een vermindering van de planlast en zal de planningscycli van de convenanten beter op de gemeentelijke en Vlaamse planningscycli afstemmen
- Een sterkere verankering van de gebiedsdekkende werking van de integratiecentra
- Een sterkere coördinerende rol voor het expertisecentrum

- Een sterkere uitwerking van de regiefunctie van de lokale besturen in het lokale diversiteitsbeleid
- Een betere koppeling van de resultaten met de geboden financiering

Daarnaast zal de Vlaamse overheid meer de nadruk leggen op de taak van de diversiteitssector om een groter draagvlak voor "het samenleven in diversiteit" te creëren. Correcte beeldvorming, samenlevingsproblemen detecteren en oplossingen ervoor mee stimuleren, correcte informatie aan de bevolking verstrekken en initiatieven die de sociale cohesie versterken zullen tot de kerntaken van de diversiteitssector behoren.

Blijvende aandacht zal gaan naar de ondersteuning en stimulering van de reguliere beleidssectoren en voorzieningen om die toegankelijk te maken voor alle burgers, ongeacht hun herkomst.

In het kader van een verdere optimalisering van het inburgeringsbeleid zal de Vlaamse Regering de coördinatie van het secundaire inburgeringsbeleid toewijzen aan de diversiteitssector.

Om het diversiteitsbeleid af te stemmen op het gelijkekansen- en gelijkebehandelingsdecreet zal de regering in het wijzigingsdecreet de mogelijkheid opnemen om in elke centrumstad een gelijkebehandelingsbureau te erkennen.

Nieuwe overeenkomsten met integratiecentra en -diensten

In het najaar van 2008 zal de Vlaamse overheid over nieuwe overeenkomsten onderhandelen met de provinciale en lokale integratiecentra en de meeste integratiediensten.

Die overeenkomsten zullen al zoveel mogelijk rekening houden met de nieuwe accenten in het beleid. Om eventuele resultaten en acties die voortvloeien uit de bepalingen van het wijzigingsdecreet

achteraf nog te kunnen opnemen, zal elke overeenkomst een clausule hiertoe bevatten.

Erkenning nieuwe integratiediensten

Lokale besturen blijven, ook in de nieuwe beleidsvisie, de prioritaire partner voor de Vlaamse Regering om het diversiteitsbeleid concreet gestalte te geven. Zij zijn immers het dichtst betrokken bij de burgers en kunnen onmiddellijk inspelen op nieuwe uitdagingen.

De begroting 2008 omvatte bijkomende middelen voor integratiediensten. Door werkingstoelagen om een erkenningsdossier voor een lokale integratiedienst voor te bereiden, werken 10 gemeenten het lokaal diversiteitsbeleid uit. De definitieve goedkeuring is voor 2009 gepland. Zo stijgt het totaal aantal besturen met een erkende dienst van 29 tot 39.

Experimentele projectsubsidies

Om bepaalde aspecten van het beleid verder in te vullen, kent de Vlaamse Regering middelen toe aan experimentele projecten. In dit kader kent zij nog in 2008 een projectsubsidie toe aan de Vlaamse Vereniging voor Steden en Gemeenten: die moet de lokale besturen beter ondersteunen bij hun diversiteitsbeleid.

Woonwagengebeleid en -terreinen

Om voldoende en degelijke legale woonwagenterreinen te realiseren moet de Vlaamse overheid stimulansen geven, proberen een voorwaardenschepend beleid te voeren en signalen geven. Om de huidige dynamiek gaande te houden behoudt zij het bestedingsritme van de afgelopen 2 jaar.

Om meer terreinen te realiseren, zal de Vlaamse overheid nagaan hoe kwalitatieve privéterreinen voor en door woonwagengebouders kunnen tot stand komen.

Daarnaast moet meer aandacht besteed worden aan de maatschappelijke positie van woonwagengebouders: hiertoe wordt een onderzoek uitgevoerd dat de huidige positie van de woonwagengebouders op het vlak van tewerkstelling, onderwijs, gezondheidszorg, welzijn, enz. in kaart zal brengen. Op basis van de resultaten uit dit onderzoek zal er een strategisch plan worden opgemaakt met strategische en operationele doelstellingen.

Daarnaast zal in 2009 een specifiek onderzoek de maatschappelijke en economische positie van de Roma doorlichten.

Minderhedenforum

In haar auditverslag van de integratiesector stelde de Inspectie van Financiën voor de werking van het Minderhedenforum te versterken. Een van de knelpunten was de blijvende inzet van de integratiecentra om de doelgroep etnisch-culturele minderheden emancipatorisch te versterken. Dit is echter een expliciete opdracht van het Minderhedenforum en de federaties, maar daar ontbreekt het noodzakelijke personeel. Om het forum meer slagkracht te geven, breidt het personeelsbestand in 2009 uit.

Ontwikkeling instrumentarium monitoring lokale diversiteitsbeleid

Samen met de Vlaamse integratiekaart, die het Steunpunt Gelijkekansenbeleid ontwikkelt, zal de Vlaamse overheid dit najaar een onderzoeksopdracht opstarten. Die heeft als doel een instrument om het lokale diversiteitsbeleid te monitoren te ontwikkelen. De lokale besturen hebben bij hun diversiteitsbeleid nood aan ondersteuning om op een vergelijkbare manier het effect van hun inspanningen te meten en de lokale situatie inzake diversiteit in kaart te kunnen brengen. Het resultaat van het onderzoek moet een set van lokale diversiteitsindicato-

ren opleveren die hiervoor bruikbaar zijn. De set van diversiteitsindicatoren zal begin 2009 opgeleverd worden. Uit de resultaten van het onderzoek moet ook blijken welke indicatoren momenteel nog niet geregistreerd (kunnen) worden en waarvoor eventueel nog bijkomend onderzoek nodig zal zijn. Samen met de lokale diversiteitsmonitor, zal er een ondersteunings- en informatiepakket worden ontwikkeld. Dit pakket moet de lokale besturen attent maken op het instrument en hen de nodige hulp bieden om het instrument (en de metingen) op de juiste manier te gebruiken.

Conclusie

Het volgende werkjaar zal volgend regelgevend werk aangepakt worden:

- Wijziging van het decreet van 28 april 1998 inzake het beleid ten aanzien van etnisch-culturele minderheden: voorjaar 2009.

- Uitvoeringsbesluit van de Vlaamse Regering: in voege treden van een systeem van administratieve sancties (inburgeringsdecreet): najaar 2008.

Geplande beleidsmaatregelen in 2008-2009

Managers van diversiteit

- Projectoproep "Managers van Diversiteit" 2009
- Verdeling middelen en opvolging projecten
- Structurele verankering van de projectoproep door opname in het minderhedendecreet

De diversiteitssector

- 10 nieuwe integratiediensten: start-toelage in 2008, erkenning in 2009
- Wijziging van het minderhedendecreet

- Uitbreiding van het Minderhedenforum en overeenkomst vanaf 2009
- Nieuwe overeenkomsten met de provinciale en lokale integratiecentra en de meeste integratiediensten vanaf 2009
- Onderzoek ter ontwikkeling van een instrumentarium voor de monitoring van het lokale integratiebeleid.
- Ondersteuningspakket voor hantering diversiteitsmonitor

Experimentele projectsubsidies

- Opvolging van de experimentele projecten 2007
- Selectie en opvolging van de experimentele projecten 2008

Woonwagengebeleid en -terreinen

- De aanleg van residentiële woonwagenterreinen en doortreksterreinen blijvend stimuleren door 4.445.000 euro te begroten om woonwagenterreinen voor woonwagengebouwen te verwerven, in te richten, te renoveren en uit te breiden
- Duidelijke richtlijnen om kwalitatieve privéterreinen in te richten
- Brochure "Wonen op Wielen"
- Strategisch plan op basis van de resultaten van het onderzoek naar de maatschappelijke en economische positie van woonwagengebouwen
- Onderzoek naar de maatschappelijke en economische positie van Roma

Prioriteiten voor de coördinatie van het inburgerings- en diversiteitsbeleid in 2008-2009

Sociaal tolken en vertalen

Sociaal tolken en vertalen vormen een belangrijk instrument voor een inclusief integratiebeleid. Sociale tolk- en vertaaldiensten stellen zich immers ten dienste van overheidsdiensten en maatschappelijke instellingen en voorzieningen. Dagelijks krijgen hulp- en dienstverleners mensen die geen of onvoldoende Nederlands kennen over de vloer. Sociaal tolken en vertalers helpen om de taalkloof te overbruggen en zo een klantgerichte dienstverlening op maat van de burger die weinig of geen Nederlands spreekt, mogelijk te maken.

Het is de bedoeling om de sector van het sociaal tolken en vertalen als een specifieke sector op te nemen in het ontwerp van integratiedecreet dat het minderhedendecreet van 28 april 1998 op een aantal punten bijstuurt en dat nog dit najaar bij het Vlaams Parlement wordt ingediend. Hierdoor zal deze sector de formele erkenning krijgen waar ze recht op heeft. Ook zal het decreet de wijze van financiering van de sector van het sociaal tolken en vertalen regelen. Uitgangspunt hierbij is dat de Vlaamse overheid enerzijds moet voorzien in een basissubsidie voor de sociaal tolk- en vertaaldiensten. Die subsidie moet hen in staat stellen om kwaliteitsvol te werken. Anderzijds komen er ook subsidies voor ondersteuning van de sector van het sociaal tolken en vertalen. Daarnaast moet de overheid die een beroep doet op een erkende sociaal tolk- of vertaaldienst of die de maatschappelijke voorzieningen die daarop een beroep doen, subsidieert, ook de tolk- en vertaalprestaties betalen. In afwachting hiervan zal de Vlaamse overheid de subsidies aan Babel, Vlaamse Tolkentelefoon vzw en de Centrale Ondersteuningscel sociaal tolken en vertalen in 2009 continueren.

Voor de acht decentrale sociaal tolk- en vertaaldiensten zullen er – naast de middelen voor het continueren van de coördinatiefunctie – middelen voor de kwaliteitsfunctie “matcher” komen. De matcher vindt voor elke tolk- of vertaalvraag de juiste tolk of vertaler. Deze functie houdt onder meer in:

- tolk- en vertaalaanvragen opnemen en registreren
- aanvragen invullen en opvolgen
- klachten en problemen opnemen, registreren, opvolgen en signaleren
- advies verstrekken aan gebruikers en tolken

Hiermee zet het decreet een volgende stap om een behoeftedekkend kwalitatief hoogstaand sociaal tolk- en vertaallandschap in Vlaanderen te realiseren. Zoals wij reeds vermeld hebben, zullen de sociaal tolk- en vertaaldiensten een rol in het handhavingsbeleid inburgering opnemen. De nodige aandacht gaat naar het uitbouwen van een structurele samenwerking tussen de handhavingsambtenaren en de sociaal tolk- en vertaaldiensten.

Impulsfonds Migrantenbeleid

Sinds de oproep 2008 moeten de projectaanvragen voor het impulsfonds ingediend worden via een webapplicatie. Dergelijke ingrijpende wijziging verloopt niet over één nacht ijs. De werking van de webapplicatie dient geoptimaliseerd te worden aan de hand van ervaringen van zowel projectindieners als betrokken instanties. Vanaf de oproep 2009 zal ernaar worden gestreefd om ook het gehele proces van advisering en selectie via hetzelfde kanaal te laten verlopen.

De conclusies van het onderzoeksrapport 'Het Impulsfonds voor het Migrantenbeleid, een evaluatie' maakten duidelijk dat er een grote nood bestaat aan een degelijke opvolging van de projecten. Daarom zal vanaf 2009 vanuit het Agentschap voor Binnenlands Bestuur een intensieve opvolging van de projecten gebeuren.

De volledige beleidsbrieven kunt u nalezen op www.vlaanderen.be/binnenland (klik op de rubriek publicaties)

Geplande beleidsmaatregelen in 2008-2009

Impulsfonds voor het migrantenbeleid

- Webapplicatie optimaliseren
- Betere opvolging van de projecten

Sociaal tolken en vertalen

- De sector van sociaal tolken en vertalen wordt opgenomen in het minderhedendecreet
- Voor de decentrale tolkdiensten komen er “bijkomende” middelen voor de uitbouw van de kwaliteitsfunctie “matcher”

Steunpunt Gelijke Kansenbeleid

- Er komt een academisch seminarie om het onderzoeksopzet en de bevindingen van de Vlaamse integratiekaart te toetsen aan de ervaringen van buitenlandse experts

gen van de Vlaamse integratiekaart te toetsen aan de ervaringen van buitenlandse experts

- Er komt een publicatie “integratiekaart”

Inburgering internationaal

- Deelname aan de uitvoering van de projecten van het Europees Integratiefonds
- Opvolgen van het Europees immigratiebeleid
- Bekendmaking van het Vlaamse inburgeringsmodel via internationale overlegmomenten en uitwisselingsprogramma's
- Overleg en uitwisseling met de Franstalige en Duitstalige Gemeenschappen

Le nouveau “cursus maatschappelijke oriëntatie” est arrivé!

Op 11 september 2008 stelde Vlaams minister van Inburgering Marino Keulen op een persconferentie in Hotel Errera de nieuwe cursus maatschappelijke oriëntatie voor. De nieuwe cursus geeft de inburgeraar inzicht in allerlei praktische zaken en leert hem (of haar) de waarden en normen die in Vlaanderen nodig zijn om samenleven in diversiteit mogelijk te maken.

Wat en voor wie?

Nieuwkomers in Vlaanderen worden vandaag verplicht een inburgeringstraject te volgen.

Onthaalbureaus coördineren het primaire inburgeringstraject. Dit traject bestaat uit een vormingsprogramma, dat wordt ondersteund door een individuele begeleiding van de inburgeraar. Het vormingsprogramma bestaat uit een basiscursus Nederlands als tweede taal (niveau A1), **een kennismaking met de Vlaamse samenleving (maatschappelijke oriëntatie)** en een onderdeel loopbaanoriëntatie. Dit laatste onderdeel houdt naargelang het perspectief van de inburgeraar een begeleiding naar werk, naar onderwijs of naar vrijwilligerswerk en socioculturele participatie in.

De cursus maatschappelijke oriëntatie is een vormingspakket met een groot maatschappelijk engagement. Het hoofddoel van de cursus is dat de inburgeraar zelfstandiger in onze Vlaamse, Belgische en Europese samenleving kan functioneren en dat op een maatschappelijk verantwoorde wijze en in overeenstemming met zijn eigen competenties en ambities en met respect voor de waarden en normen in die samenleving.

Het doel van de cursus is dus niet louter om kennis door te geven, maar vooral

om nieuwe Vlamingen te leren om zelfstandig informatie te zoeken en te verwerken. Inburgeraars worden immers geconfronteerd met allerlei zaken die ze moeten oplossen, regelen en in orde brengen. Het gaat om informatie over allerlei praktische zaken gaande van openbaar vervoer, onderwijs, stad en land, consumptie, vrije tijd en gezondheidszorg tot het selecteren van huisafval en kopen op afbetaling. De rechten en plichten en waarden en normen van de Vlaamse samenleving – zoals vrijheid van meningsuiting, gelijkheid van man en vrouw, scheiding van kerk en staat... – vormen de rode draad doorheen al deze thema's.

Einddoelen, geen eindtermen

Het besluit van de Vlaamse Regering van 27 juni 2008 legt de einddoelen van het vormingspakket maatschappelijke oriëntatie binnen het primaire inburgeringstraject vast. Dat besluit treedt in werking op 1 januari 2009.

De doelen voor de cursus maatschappelijke oriëntatie (MO) zijn geen eindtermen, maar ontwikkelingsdoelen. De cursus MO is immers geen eindpunt. Er moet blijvend aan gewerkt worden. Niet enkel in de andere onderdelen van het inburgeringstraject, maar gedurende heel het verdere leven van de inburgeraar.

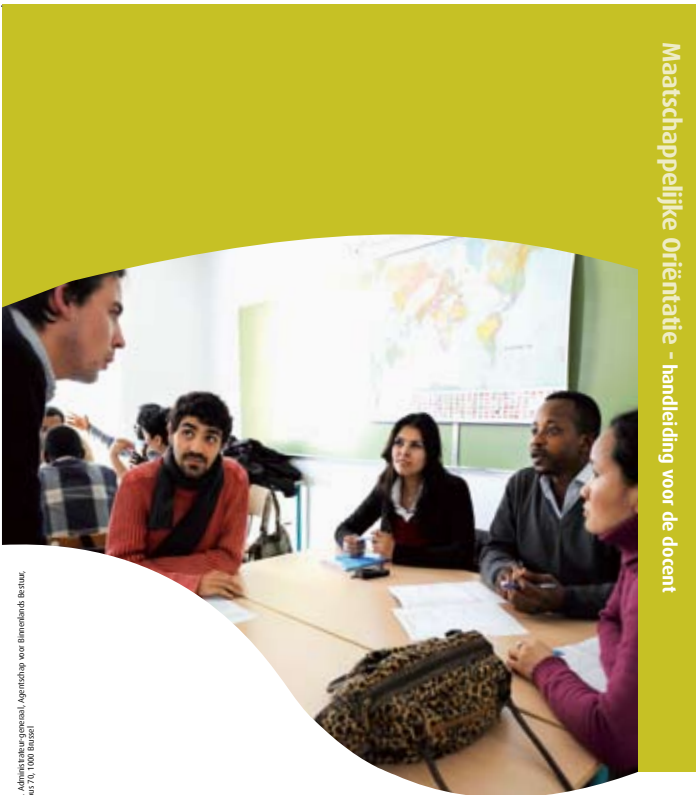
Nood aan uniform handboek

Tot op dit moment lag de nadruk te sterk op kennisoverdracht en te weinig op de fundamenteën van onze samenleving. Daarnaast hanteerden de acht onthaalbureaus hun eigen cursus waardoor een gelijke vorming van nieuwkomers vrijwel onmogelijk was. Er was dus nood aan een uniform handboek.

De “commissie ter invulling van de cursus maatschappelijke oriëntatie” onder leiding van professor Bossuyt heeft de waarden en normen bepaald die van belang zijn om in Vlaanderen het samenleven in diversiteit mogelijk te maken. Die gemeenschappelijke sokkel van waarden die in de cursus MO de rode draad vormen, zijn respect, vrijheid, solidariteit, gelijkheid en burgerschap.

Naast de nood aan het invullen van die “rode draad” voelde men ook de noodzaak aan een uniform handboek en een aangepaste leermethode. De Vlaamse overheid besteedde de ontwikkeling hiervan uit aan Uitgeverij Van In.

Uitgeverij Van In nam docenten van de Karel De Grote Hogeschool van Antwerpen, meer bepaald van het departement Sociaal Agogisch Werk, onder de arm om de nieuwe cursus uit te werken. De aangepaste leermethode zorgt voor een specifieke benadering van elk indi-

Maatschappelijke Oriëntatie - handleiding voor de docent

INBURGERING

Maatschappelijke Oriëntatie

handleiding voor de docent

Liesbeth Baeten
Cathy Goossens
Els Maton
Tania Menten
Hilde Van Eemeren
Stephanie Vanpoucke
Stijn Van Wouwe

Fotografie cover: Isabelle Persyn en Lies Willaert
Ontwerp: Lemento - Opmaak: Steurs

vidu. De doelgroep van "inburgering" is immers heel divers. De scholingsgraad van inburgeraars varieert van analfabeet tot hogeschoold. Dit heeft als gevolg dat kennis, het abstractieniveau, het leertempo en de leervaardigheden sterk verschillen. Bovendien worden inburgeraars naargelang hun persoonlijke situatie met verschillende noden en vragen geconfronteerd. Zo hebben mensen met kinderen nood aan informatie over onderwijs en opvoeding, terwijl anderen meer behoefte hebben aan informatie over bijvoorbeeld werkgelegenheid of wonen. Door de nadruk te leggen op algemene vaardigheden in plaats van op kennis, kan men leefdomen aan de noden van de inburgeraar aanpassen.

De nieuwe cursus MO bestaat uit een docenthandleiding, een notitieschrift voor de cursist + bijlagen, een dvd (ontwikkeld door het productiehuis Ensem-

blage) en een ondersteunende website, in 13 verschillende talen. De nieuwe cursus MO is voorlopig enkel toegankelijk voor de MO-docenten, medewerkers van een onthaalbureau en de inburgeraars. Het is niet de bedoeling ze te koop aan te bieden in de winkels voor al de geïnteresseerden.

Wanneer?

Elk onthaalbureau Inburgering start vanaf 1 januari 2009 met de nieuwe methode. Dit najaar krijgen de MO-docenten een opleiding om vertrouwd te geraken met de nieuwe methode en haar verschillende leermiddelen.

Intussen wordt er ook werk gemaakt van de vertalingen in 13 verschillende talen (Engels, Frans, Arabisch, Farsi, Turks, Modern Chinees, Thai, Russisch, Pools,

Spaans, Servo-Kroatisch, Albanees, Portugees). Deze zijn noodzakelijk omdat de cursus MO al gegeven wordt op het moment dat de inburgeraar nog niet of nog maar pas gestart is met de cursus Nederlands tweede taal (NT2). Daarnaast loopt er momenteel ook een opdracht om een instaptoets of vrijstellingstoets voor het luik MO te ontwikkelen. Op basis van deze toets zal het dan mogelijk zijn om inburgeraars die geen nood meer hebben aan een cursus MO, vrij te stellen.

Meer informatie over inburgering is te vinden op volgende site www.inburgering.be

Ronny Verstraete, adviseur beloningsbeleid departement Bestuurszaken

Funcieclassificatie bij de Vlaamse overheid

Dit artikel sluit aan op een bijdrage die in oktober in BinnenBand nummer 59 verscheen over de functiefamilies in de Vlaamse overheid. Deze tekst zoomt in op het project functieclassificatie bij de Vlaamse overheid. Funcieclassificatie is het totale proces van de inventarisatie, de beschrijving, de analyse, de weging tot de classificatie van een functie. Zo wordt getracht een rangorde te maken van de relatieve zwaarte van de functies in een organisatie. Funcieclassificatie doet echter geen uitspraak over de functiehouder noch over de manier waarop iemand de functie uitoefent.

Voorgeschiedenis

De Vlaamse Regering streeft naar een modern loopbaan- en beloningsbeleid voor het personeel van de Vlaamse overheid. Dit moet het personeel sterker motiveren en daardoor de klantvriendelijkheid en de efficiëntie van de dienstverlening aan de bevolking vergroten. Ook wil de Vlaamse Regering via een modern beloningsbeleid geschikt personeel kunnen werven en behouden op de steeds krappere arbeidsmarkt.

In 2003 werd tussen de Vlaamse Regering en de vakbonden (ACOD, ACV-openbare diensten, VSOA) de afspraak gemaakt dat er een modern beloningsbeleid zou worden uitgewerkt, als beleidsvoorbereiding voor de volgende (lees: huidige) Vlaamse Regering.

Daartoe werd een Raadgevend Comité Beloningsbeleid opgericht met vertegenwoordigers van de genoemde vakorganisaties, leden van de diensten van de Vlaamse overheid en een waarnemer van het kabinet Bestuurszaken. Door deze samenstelling werd, zowel bij de vakbonden als bij vertegenwoordigers van de overheid, een eerste draagvlak gecreëerd.

De insteken gebeurden door de Kenniscentrum Beloningsbeleid, die daartoe studiewerk verrichtte en voorstellen inzake een modern beloningsbeleid formuleerde. Deze voorstellen werden steeds onderbouwd met literatuurgegevens en rele-

vante praktijkvoorbeelden uit binnen- en buitenland (Federale overheid, VRT, Belgacom, Nederlandse en Britse overheid).

De voorstellen werden door de leden van het Raadgevend Comité besproken. Er was overeenstemming dat die voorstellen de basis zouden vormen voor verdere uitwerking. Ze werden samengevat in een consensusnota "Een modern beloningsbeleid voor de Vlaamse overheid".

De beleidsnota 2004-2009 van Geert Bourgeois, voormalig minister van Bestuurszaken bepaalde dat het niet mogelijk was om die consensusnota tijdens deze regeerperiode volledig in te voeren. De beleidsnota voorzag wel dat "interne onbillijkheden moeten weggevoerd worden via een objectieve methode om functies te vergelijken."

Het sectoraal akkoord 2005-2007 dat tussen overheid en vakbonden werd afgesloten, concretiseerde deze beleidskeuze door te bepalen dat oplossingen voor *prangende interne onbillijkheden zullen kaderen in de veralgemeende invoering van de functiefamilies van de Vlaamse overheid en functieweging*. Dat betekende meteen de geboorte van het project functieclassificatie.

Van bij de start werd overeen gekomen dat oplossingen voor interne onbillijkheden moeten kaderen in de principes van de salarissen van het huidige geldelijke statuut. Tijdens deze legislatuur komen er

duis geen fundamentele aanpassingen aan het beloningsbeleid. Dit belet niet dat intussen verschillende initiatieven werden genomen om competente medewerkers aan te trekken, te behouden en blijvend te motiveren. Zo zijn er sinds 2008 in alle niveaus nieuwe inhoudelijke loopbanen (de zogenaamde expertenloopbanen) en werd ook een nieuwe leidinggevende loopbaan gecreëerd in niveau A (lager kader). In 2007 werd het beloningsbeleid voor het topkader aangepast.

Toepassingsgebied

Het project functieclassificatie is van toepassing op meer dan 60 organisaties (departementen en agentschappen) van de Vlaamse overheid, zijnde ruim 26.500 contractuele en statutaire personeelsleden van het niveau D tot en met het middenkader (bvb. afdelingshoofd). Voor de functies uit het topkader werd een andere aanpak uitgewerkt en ingevoerd.

Doelstellingen

Twee doelstellingen zijn cruciaal in het project:

1. De Vlaamse overheid wenst te beschikken over een **gewogen functieniveaumatrix** gebaseerd op de functiefamilies met voorbeeldfuncties die de verschillende niveaus van die functiefamilies illustreren.

Een eerste belangrijke finaliteit van deze voorbeeldfuncties, die gender-neutraal zijn opgesteld, is het toetsen en verfijnen van het huidige raamwerk van de functiefamilies. Een tweede doel is dat deze functies later zullen fungeren als "ankerfunctie", een soort kapstok, bij de indeling van andere functies in de matrix.

2. Het ontwikkelen van **interne expertise** in functieweging en -classificatie die we trachten structureel binnen de organisatie te verankeren.

Fasen in het project¹

Projectwerking

De projectaanpak is een kritische succesfactor en een absolute voorwaarde voor het succesvol invoeren van functieclassificatie. Dergelijk project invoeren onder tijdsdruk, met een gebrek aan planning, communicatie en overleg met de betrokken actoren stuit vroeg of laat op verzet. Er speelt zich een veranderingsproces af dat de nodige tijd vraagt vooraleer het aanvaard wordt.

Ook voor het management is een belangrijke rol weggelegd. Zij moeten ervan overtuigd zijn dat een functiewaarderingsproject nodig en belangrijk is. Het proces raakt immers de hele organisatie en iedereen die er deel van uitmaakt.

Het project functieclassificatie wordt gecoördineerd vanuit de afdeling Beleid van het departement Bestuurszaken. Bij de start werd een projectfiche opgesteld die de verschillende stappen in het proces definieert en voor elke stap concrete activiteiten en doelstellingen opneemt.

De projectgroep bevat momenteel leden uit het departement Bestuurszaken en het Agentschap voor Overheids-personeel. Ook de externe deskundige maakt als systeemhouder deel uit van deze groep.

Belangrijke taken van de projectgroep zijn de algemene projectopvolging, het voorbereiden van inhoudelijke bijdragen voor onder meer de begeleidingscommissie, het bewaken van de functiefamilies, het inhoudelijk ondersteunen van de communicatie, het organiseren van opleidingen en wegingscommissies, de link onderhouden met de diverse overlegfora, enzovoort.

Samenwerkingsovereenkomst

Een project functieclassificatie kan niet in de steigers gezet worden zonder samen te werken met de interne overlegorganen en de sociale partners. Met het maken van goede afspraken wordt best niet gewacht tot de nood zich voordoet. Ze worden meteen bij de aanvang van het project vastgelegd. In de private sector is het gebruikelijk dat hiervoor een protocol wordt afgesloten. Daarom hebben we, op maat van de Vlaamse overheid, ook een samenwerkingsovereenkomst tussen overheid en vakbonden opgesteld. Hierin werden afspraken gemaakt over de communicatie en informatie aan overheid/personeel/vakbond, de samenstelling, werking en taken van de begeleidingscommissie, de opmaak van de beschrijvingen van voorbeeldfuncties, de beroepsprocedure, de onderhoudsprocedure, enzovoort.

Op 19 juli 2007 werd tussen de Vlaamse overheid en de representatieve vakbonden een éénparig akkoord afgesloten over "het protocol tot invoering van functieclassificatie".

Keuze methodiek

Er bestaan verschillende systemen om functies te waarderen.

Functies kunnen gewogen worden via een puntenschaal en volgens meerdere functiekenmerken en criteria. Dat noemt men de *analytische* weging.

Voorbeelden van dergelijke systemen zijn Hay, Strata, Mercer, Watson Wyatt, Acerta, ORBA, Compas 5+1, USB/Beren-schot. Merk op dat dergelijke 'bureau-systemen' ook de basis kunnen uitmaken van maatwerk dat rekening houdt met de specificiteit van een organisatie (bv. systeem voor weging van de management- en staffuncties bij de federale overheid).

Functies kunnen ook in hun *totaliteit* vergeleken worden met andere functies. Dat kan via paarsgewijze vergelijking, ranking of via functieniveau-inschaling (functieniveaumatrix).

Functies kunnen tot slot gerangschikt worden op basis van één *doorslaggevend functiekenmerk of criterium*. Een voorbeeld is de time-spanmethode van Elliot Jacques (gebaseerd op de tijdspanne waarbinnen de functie resultaten dient te realiseren).

De Vlaamse overheid koos voor een analytische wegingsmethodiek gecombineerd met het gebruik van een functieniveaumatrix. De overheidsopdracht werd in 2007 toegewezen aan de Hay Group.

Analytische weging

Eerst worden de functies beschreven via een uniform en vooraf bepaald model. Vervolgens worden de functies *geanalyseerd* op basis van duidelijk omschreven kenmerken of criteria. De methodiek van de Hay Group is gebouwd rond de volgende criteria:

¹ Het project draait op volle toeren. De lezer dient ermee rekening te houden dat nog niet alle fasen zijn doorlopen. Deze tekst geeft een stand van zaken weer op 7 november 2008

Criteria	Subcriteria
- Kennis en kunde	- Functie-inhoudelijke kennis en vaardigheid - Bestuurskunde - Sociale vaardigheid
- Probleembehandeling	- Vrijheid van denken/denkader - Complexiteit van de problematiek
- Reikwijdte van verantwoordelijkheid	- Vrijheid van handelen - Omvang (omvangsgebied) - Aard van de invloed

Toelichting bij de tabel (rechts):

Elke kolom bevat één van de vijftien functiefamilies. Elke functiefamilie bevat 2, 3 of 4 niveaus. Deze niveaus worden geordend binnen één familie en ten opzichte van de niveaus van de andere families. "L" duidt aan dat het gaat over leidinggevende functies, "S" betreft specialistenfuncties.

Het is deze matrix die getest en geëvalueerd zal worden in dit project. Daarom is deze matrix enkel een voorbeeld. Wijzigingen en verbeteringen eraan liggen in de lijn der verwachtingen!

Opleidingstraject

Aan het beroep doen op externe deskundigen hangt een aardig prijskaartje. We kozen ervoor om tijdens de verschillende fasen van het project maximaal beroep te doen op personeelsleden van de Vlaamse overheid. Daarom werd een opleiding functieweging ontwikkeld. De opleiding duurt anderhalve dag en bestaat uit een theoretisch gedeelte en een praktisch gedeelte.

Op het Strategisch Overlegorgaan Personeel & Organisatie (SOP) werd in mei 2007 een organisatiebrede oproep gelanceerd naar kandidaten om deel te nemen aan de opleiding.

Met de opleiding wensen we de kennis van de wegingsmethodiek van de Hay Group over alle beleidsdomeinen en de representatieve vakbonden te spreiden. Het volgen van de opleiding is ook een noodzakelijke voorwaarde om te kunnen zetelen in hetzij de begeleidingscommissie, hetzij de wegingscommissies (zie verder).

Het voorbije jaar werden zeven opleidingssessies georganiseerd. We stellen een wachtlijst op met personeelsleden van de Vlaamse overheid. Zodra we een groep van 15 tot 18 personen kunnen vormen, organiseren we een nieuwe opleiding.

Na het opstellen en analyseren van de functiebeschrijvingen volgt de waardering. Elke functie krijgt per criterium (of een combinatie van criteria) een score. Dit gebeurt met waarderschalen. Elke schaal bevat een bepaalde logische opbouw. De som van alle scores per criterium geeft de totale puntenscore voor een functie (

Nadat alle functies gewogen zijn, kan men ze ordenen volgens de zwaarte en onderbrengen in verschillende klassen van functies met ongeveer gelijkwaardige zwaarte (= classificeren). Functies vormen vaak groepen of clusters. Het spreekt vanzelf dat best wordt vermeden dat een klassengrens midden door een cluster wordt getrokken.

Meegenomen is dat de functiebeschrijvingen die in het kader van functieclassificatie moeten worden opgesteld, ook een meerwaarde kunnen hebben voor het gebruik in andere domeinen van het personeelsbeleid (rekrutering, selectie, opleiding, loopbaanbegeleiding, prestatiemanagement, enz.).

Analytische functiewaardering wordt de laatste jaren ook als een belangrijk instrument beschouwd om seksdiscriminatie in de beloning tegen te gaan.

Functieniveaumatrix

Onder meer omdat de Vlaamse overheid beschikt over een raamwerk van functiefamilies, lag het werken met een functieniveaumatrix voor de hand. Dit is de techniek waarbij alle functies binnen een organisatie worden vergeleken met een vooraf geordende verzameling van voorbeeldfuncties (referentiefuncties).

De Vlaamse overheid is een grote organisatie. Het wegen van alle functies (integrale analyse) zou onbeheersbaar en onbetaalbaar zijn. We kozen daarom voor een referentieanalyse (enkel een aantal voorbeeldfuncties wordt gewogen).

De functieniveaumatrix bij de Vlaamse overheid is een matrix met twee ingangen. Verticaal worden de functiefamilies (administratief ondersteunend, projectmanagement...) geplaatst. Horizontaal plaatst men de functieklassen met de niveaus binnen elke functiefamilie. Functies kunnen aan de matrix toegewezen worden via een geautomatiseerd indeelingsinstrument (zie artikel over functiefamilies).

SPECIMEN

Voorbeeld van voorlopige functiematrix bij de Vlaamse overheid

Klasse	aansturing			doelgroep organisatie en maatschappij										doelgroep beleidsbepalers			
	lager kader	operationeel leiding geven	projectmanager	administratief ondersteunend	controle / audit	dossierbeheerder - externe aanvragen	dossier- en gegevensbeheerder	gespecialiseerd uitvoerend	klanten adviserend	organisatie ondersteunend	praktisch uitvoerend	technisch specialist	beleidsondersteuning	beleids-thema-beheerder	doelgroep beleidsbepalers		
...																	
22																	
21																	
20			niveau 4														
19													niveau 3			niveau 3	
18	niveau 3									niveau 3/L/S			niveau 2			niveau 2	
17					niveau 3	niveau 4/L/S										niveau 2	
16	niveau 2																
15	niveau 1	niveau 3			niveau 2	niveau 3											niveau 1
14		niveau 2		niveau 4/L/S	niveau 1		niveau 3/L/S	niveau 3/L/S	niveau 1	niveau 1							
13		niveau 1				niveau 2		niveau 2									
12				niveau 3		niveau 1	niveau 2	niveau 1									
11								niveau 1									
10				niveau 2													
9																	
8																	
7				niveau 1													
6																	

Begeleidingscommissie

De rol van een begeleidingscommissie is het begeleiden en bewaken van de verschillende fasen van het project en het toezicht op het naleven van de procedures en de nazorg.

De begeleidingscommissie is paritair samengesteld, bevat evenveel leden van de Vlaamse overheid (alle beleidsdomeinen) als van de representatieve vakbonden en houdt rekening met een evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen.

Deze groep wordt vervolledigd met een externe deskundige van de Hay Group, de projectleider, de gevolmachtigde onderhandelaar personeelszaken en een secretaris.

De taken en opdrachten werden in een huishoudelijk reglement verder geconcretiseerd. Komen onder meer aan bod: het bepalen van de lijst van voorbeeldfuncties en toezien op de kwaliteit ervan, voorstellen formuleren betreffende stappen in de beroepsprocedure, advies verlenen over het voorstel van functieclassificatie (functieniveaumatrix), problemen tijdens het project verzamelen, bespreken en voorstellen van oplossing formuleren, enzovoort.

De begeleidingscommissie kwam in 2007 en 2008 al een vijftal keer samen. De commissie heeft een permanent karakter omdat zij in een latere fase kan worden omgevormd tot een beroeps- en onderhoudscommissie. In haar werking worden consensusbeslissingen nastreefd.

Voorbeeldfuncties

In het kader van de referentieanalyse had het project nood aan degelijke voorbeeldfuncties. Deze functies moesten ervoor zorgen dat alle beleidsdomeinen en entiteiten een herkenbare plaats krijgen in de functieniveaumatrix.

De functies moeten ook het raamwerk van de functiefamilies zo volledig mogelijk afdekken.

Daarom contacteerde Luc Lathouwers, secretaris-generaal van het departement Bestuurszaken, de leidend ambtenaren van de entiteiten die onder het project vallen met de vraag om de afdeling Beleid minstens drie beschrijvingen te bezorgen van functies die binnen hun organisatie typisch, vaak voorkomend en herkenbaar zijn. Er werd gezocht naar functies uit het niveau D tot en met het middenkader. De functiebeschrijvingen werden door de verschillende entiteiten zelf opgemaakt. Dit verhoogt de betrokkenheid van de functiehouders en de leidinggevenden in het project. De medewerking was zeer groot en we verzamelden uiteindelijk meer dan 250 beschrijvingen. Na een kwaliteitscontrole door de begeleidingscommissie werden 233 beschrijvingen doorgestuurd naar de wegingscommissies.

Elke beschrijving werd ingevuld in een sjabloon dat de afdeling Beleid vooraf opstelde. Een handleiding hielp bij de redactie ervan. Elke beschrijving diende via een handtekening te worden goedgekeurd door zowel de leidinggevende(n) als door de functiehouders. Beiden kunnen immers opgeroepen worden om de functies – als functiewoordvoerder – toe te lichten. Zowel de goedkeuring als de kwaliteit van de functiebeschrijvingen zijn sleutelementen in een project functieclassificatie.

Essentiële onderdelen van de beschrijvingen zijn onder meer:

- de functietitel (M/V)
- het doel van de functie
- de plaats in de organisatie (bvb. via organogram, rapporteringlijnen)
- eventueel andere kwantitatieve gegevens
- resultaatgebieden met voorbeeldactiviteiten
- (vaktechnische) competenties

Wegingstraject

Functieclassificatie kan niet zonder een degelijk functieonderzoek. Om een project functieclassificatie tot een goed einde te brengen, heeft men enerzijds een degelijke wegingsmethode nodig en anderzijds degelijke functie-informatie waarop de methode kan worden toegepast. Functiegegevens zijn de brandstof die de functiewaarderingsmotor doen draaien. Kwaliteitsvol functieonderzoek is daarom onmisbaar om een degelijke functieclassificatie tot stand te brengen.

Om tegemoet te komen aan de grote interesse, om rekening te houden met een verdeling van de werklust en om te streven naar een vertegenwoordiging van de dertien beleidsdomeinen, werd ervoor gekozen om twee commissies parallel wegingen te laten uitvoeren. De samenstelling houdt rekening met een evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen. De representatieve vakbonden verkozen niet deel te nemen aan de wegingsactiviteiten.

Met het oog op de consistentie in de werking van de twee commissies, maakte een aantal vaste leden deel uit van beide. De commissies werden voorgezeten door een externe deskundige van de Hay Group (= de systeemhouder en verantwoordelijk voor een correcte toepassing van de methodiek).

Op 14 februari 2008 kwamen beide commissies samen voor een startvergadering. Daarin werd de werking verder toegelicht. Tot de spelregels behoren onder meer:

- praktische afspraken over de samenstelling van de commissies
- de leden vertegenwoordigen de Vlaamse overheid (en niet hun eigen entiteit)
- enkel voorbeeldfuncties die daartoe na een kwaliteitscontrole door de begeleidingscommissie zijn aangeduid, kunnen worden gewogen en ingedeeld

Kennis en kunde	
- functie inhoudelijke kennis en vaardigheid	E-
- bestuurskunde	I
- sociale vaardigheid	2
subtotaal	175
Probleembehandeling	
- vrijheid van denken/denkkader	D
- complexiteit van de problematiek	3(29%)
subtotaal	50
Reikwijdte van verantwoordelijkheid	
- vrijheid van handelen	D-
- omvang van de invloed	0
- aard van de invloed	IV
subtotaal	66
TOTAAL GEWICHT VAN DE FUNCTIE	291

- elke functiebeschrijving wordt toegelicht door een functiewoordvoerder, indien nodig wordt de beschrijving aangepast
- de functie wordt gewogen; niet de functiehouder
- de verantwoordelijkheden worden gewogen, niet het afbreukrisico
- de leden kunnen niet deelnemen aan de weging van de eigen functie
- er wordt niet gesproken over salaris, rangen of graden
- er wordt gewerkt per consensus
- de wegingresultaten (puntenscores) zijn vertrouwelijk en worden niet aan derden meegedeeld
- de zogenaamde arbeidsongemakken of inconveniënten zoals werken in continudiensten, zwaar, gevaarlijk of ongezond werk, ploegenwerk en dergelijke worden niet gewogen

Elke weging wordt voorafgegaan door een algemene mondelinge toelichting over de betrokken functie door een leidinggevende of een functiehouder. Daarna konden de leden van de commissies meer gerichte vragen stellen. Per dag kwamen gemiddeld 7 à 8 functies

aan bod. De weging van een functie en de indeling ervan in een niveau van een functiefamilie duurde dus ongeveer één uur. De wegingsactiviteiten vonden plaats in de periode van februari 2008 tot einde oktober 2008 en zijn nu afgerond.

Bij wijze van voorbeeld is hierboven een volledige weging weergegeven van een fictieve functie op basis van de methodiek van de Hay Group.

De som van de scores voor elk criterium geeft de totaalscore (291 Haypunten in het voorbeeld) en dus de relatieve zwaarte van de functie weer. Opgelet: de punten uit de ene methodiek (hier de Hay Group) zijn niet gelijk aan de punten van een andere methodiek (bvb. USB/Berenschot).

In november 2008 start een interne en externe consistentiecontrole van alle resultaten. Het is immers gebruikelijk om aan het einde van een wegingstraject over te gaan tot een zogenaamde *lissage*. Dit gebeurt met de leden van de

beide wegingscommissies en de externe deskundige. Door alle wegings- en indelingsresultaten nog eens te overlopen, kunnen scheeffrekkings of anomalieën worden opgespoord en verholpen. Daarna zullen de leden van de wegingscommissies in december via een activiteitenverslag de eerste resultaten rapporteren aan de begeleidingscommissie.

Communicatie

Acceptatie is bepalend voor het succes van een project functieclassificatie. Het doel van de communicatie is het personeel, de vakbonden, het management en ook de politieke overheid een inzicht te geven in het traject.

Functiewaardering is geen geïsoleerd proces. Snel zullen medewerkers zich de vraag stellen wat het verband is met de beloning. Bij het opstellen van functiebeschrijvingen komen vragen aan de oppervlakte over de taken die moeten uitgevoerd worden (of juist niet meer). Chefs kunnen aangesproken worden "of ze er meer van weten". Functiewaardering grijpt dus in, in het dagelijkse arbeidsleven.

Alle redenen dus om iedereen die bij het project betrokken is te informeren. Niet communiceren leidt gegarandeerd tot misverstanden en weerstanden. Duidelijke en eenvoudige communicatie aangepast aan de doelgroep EN aan de fase waarin het project zich bevindt, is dus van groot belang.

Wat wordt momenteel gecommuniceerd?

- aanleiding en doel van het project functieclassificatie
- de rol en de samenstelling van de begeleidingscommissie en de wegingscommissies
- de inzameling van de voorbeeldfuncties

- het doel van de voorbeeldfuncties in de functieniveaumatrix (testmateriaal)
- dat dit project tijdens deze legislatuur geen impact heeft op het beloningsbeleid
- ...

Hoe wordt gecommuniceerd?

Het project functieclassificatie kwam al aan bod in het personeelsblad "13" van de Vlaamse overheid. De evolutie van het project kan ook opgevolgd worden op het extranet van de Vlaamse overheid. De opleidingen 'functieweging' gaan ook dieper in op het project bij de Vlaamse overheid. Voortgangsrapportering gebeurt via het Strategisch Overlegorgaan P&O (SOPO) en via mailings aan de leidend ambtenaren, de personeelsverantwoordelijken en andere geïnteresseerden. Via presentaties wordt het project ook toegelicht op directieraden en managementcomités.

Ook de vakbonden communiceren over het project via hun ledenbladen.

Wat staat nog op het programma?

Nu al is duidelijk dat, in overleg met de collega's van het Agentschap voor Overheidspersoneel, verbeteringen aan de functiefamilies en het indelingsinstrument zullen worden aangebracht. Dat heeft zijn gevolgen voor de functieniveaumatrix. Vandaar het voorlopige karakter van de matrix die onder het punt "Functieniveaumatrix" van dit artikel als voorbeeld wordt meegegeven.

Na deze 'verbeteringswerken' start in 2009 een traject waarbij de gewogen functieniveaumatrix voor advies aan het College van Ambtenaren-generaal en de begeleidingscommissie wordt voorgelegd. Het kan gebeuren dat sommige wegingen of indelingen in vraag worden gesteld. Die gevallen worden dan

opnieuw voorgelegd aan de wegingscommissie.

Zoals voorzien in het sectoraal akkoord 2005-2007 plannen we ook proefprojecten waarin ervaring opgedaan wordt met het gebruik van de functiefamilies voor het optimaliseren van de wervingsprofielen, de onderbouwing van personeelsplannen enzovoort.

Zo kunnen de leerpunten uit deze proefprojecten aangewend worden bij de verdere toepassing van de functiefamilies en functieniveaumatrix in toekomstige loopbaan- en beloningssystemen. Het opzetten en evalueren van deze proefprojecten zal met de representatieve vakbonden besproken worden in het entiteitsoverlegcomité. Hierover zal ook gerapporteerd worden aan de begeleidingscommissie.

Via de minister bevoegd voor bestuurszaken zal de functieniveaumatrix daarna ter validatie aan de Vlaamse Regering worden voorgelegd.

Het is evident dat rond die periode overgeschakeld zal worden op een grootschaliger communicatie via bijvoorbeeld informatiesessies, een informatiebrochure en het (elektronische) functieboek. Op dat moment zal immers de functieklasse van de voorbeeldfuncties, de indeling ervan in een niveau van een functiefamilie en bijgevolg de functieniveaumatrix bekend zijn.

De functieniveaumatrix kan – **als daartoe wordt beslist** – een bijkomend kader zijn voor een aanpassing van het loopbaan- en beloningsbeleid. Als deze beslissing wordt genomen, moet er nog, in overleg, een volledige beroepsprocedure worden uitgewerkt, een paritaire interne beroepscommissie worden opgericht, spelregels worden bepaald voor de indeling van een functie(houder) in de matrix, een onderhoudsprocedure worden uitgeschreven, enzovoort.

Koppeling aan loopbaan- en beloningsbeleid?

De meest bekende en gebruikte toepassing van functieclassificatie is het formuleren van een loopbaan- en beloningsbeleid. In veel organisaties is de relatieve zwaarte van de functie de belangrijkste component om het basis-salaris te bepalen. Functieclassificatie is dus het fundament, de sokkel waarop de beloningsstructuur wordt gebouwd. Indien deze onderbouw wordt verwaarloosd, komt meteen ook de rest van het beloningsgebouw wankel te staan. Daarom is het ook zo belangrijk om alle stappen van het classificatieproces zeer zorgvuldig uit te voeren.

Toch mag men de invloed van de classificatie ook weer niet overschatten; ze heeft alleen betrekking op het functiesalaris. De volledige beloning wordt samengesteld met nog allerlei andere componenten zoals premies voor 'arbeidsongemakken', diverse toelagen, prestatiebeloning en andere financiële en niet-financiële voordelen.

De keuze voor één of ander beloningsbeleid gebeurt niet in een vacuüm. Het beloningsbeleid moet immers ingebed worden in het totale organisatiebeleid en zal dus in de eerste plaats bepaald worden door de kenmerken van dat beleid (visie, missie, waarden...). Door een beloningsstrategische analyse krijgt men een zicht op de kenmerken van de organisatie en de omgeving. Er wordt een inventaris opgemaakt van alle relevante interne en externe factoren: de sector waarin de overheid actief is, de economische, politieke en maatschappelijke omgeving, de financiële mogelijkheden, de arbeidsmarktpositie, het profiel van het personeelsbestand, de organisatiecultuur, het sociaal overleg, enzovoort.

Een dergelijke analyse samen met een onderzoek naar de sterktes en zwaktes van het huidige loopbaan- en beloningsbeleid levert belangrijke informatie op voor het ontwikkelen en vastleggen van een strategisch beloningsbeleid op maat van de (Vlaamse) overheid. Het komt erop aan een juist gedoseerde en juist gecombineerde mix van arbeidsvoorwaarden samen te stellen, die de juiste werknemers aantrekt, bindt en motiveert.

Een koppeling tussen functieclassificatie en beloning maakt in alle geval deel uit van sociaal overleg. Proefprojecten en simulatieoefeningen zijn aangewezen om de impact van dergelijke beslissing verder te onderzoeken. Daarnaast moet heel wat aandacht worden besteed aan integratie- en overgangsmaatregelen.

Meer informatie kan verkregen worden via ronny.verstraete@bz.vlaanderen.be of 02/553 52 98.

Zie ook: <http://www.vlaanderen.be/arbeidsvoorwaarden>

Volgende teksten kunnen bij Ronny Verstraete opgevraagd worden:

- 'Een modern beloningsbeleid voor de Vlaamse overheid'
- 'Het protocol tot invoering van functieclassificatie'

Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden

Boeking van subsidies

Het Vlaamse Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA) (meer info: www.vipa.be) verleent investeringssubsidies aan de welzijnsector. Ten gevolge van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 september 2006 werd het klassieke systeem van kapitaalsubsidies hervormd. In plaats van het totale berekende bedrag aan investeringssubsidies voor een project vast te leggen in het begin van de procedure wordt een principieel akkoord door de bevoegde Vlaamse minister verleend waarbij het projectplan principieel aanvaard wordt met het oog op het mogelijks later verlenen van een jaarlijkse gebruikstoelage in een periode van twintig jaar, die ten vroegste een aanvang neemt één jaar na de aanvang der werken. In totaliteit wordt ongeveer 60% van de investering gesubsidieerd. De jaarlijkse subsidiebedragen die daaruit voortvloeien worden nog met een vaste coëfficiënt verhoogd. Dit om tegemoet te komen aan de prefinanciering door het OCMW.

Kapitaalsubsidie

De finaliteit van de subsidies *inclusief* de verhoging met vaste coëfficiënt is het verwerven van kapitaalgoederen. Het geheel dient dan ook geboekt te worden als kapitaalsubsidie. Het feit dat de jaarlijkse gebruikstoelage afhankelijk is van voorwaarden die gerelateerd zijn aan de werking verandert hier niets aan. Men hoeft ook niet te wachten tot aan deze voorwaarden voldaan is om de subsidies in te boeken. Men boekt de subsidie zodra men verwacht aan de voorwaarden te kunnen voldoen. In het geval van VIPA betekent dit dat de som van de jaarlijkse subsidies inclusief de verhogingen met de vaste coëfficiënt bij aanvang onmiddellijk als één kapitaalsubsidie kunnen ingeboekt worden. De kapitaalsubsidie wordt in het resultaat genomen volgens het ritme van de afschrijvingen van de activa die ermee verworven werden.

Mogelijk liquiditeitsprobleem

Omdat de kapitaalsubsidie slechts in jaarlijkse schijven ontvangen wordt, kunnen de OCMW met een liquiditeitsprobleem geconfronteerd worden.

Om hieraan te verhelpen hebben de OCMW enkele opties:

- het OCMW kan aan de gemeente een tijdelijke tussenkomst in het werkkapitaal vragen. Wanneer de gemeente zelf niet over de nodige liquiditeiten beschikt, kan zij hiervoor een lening aangaan
- conform de filosofie van het VIPA-decreet kan het OCMW zelf een lening aangaan

En als het OCMW zelf een lening aangaat?

Deze lening wordt niet opgenomen in het investeringsbudget (schema 6 van de bijlage bij het ministerieel besluit van 20 juni 2001) maar wel in het liquiditeitsbudget (schema 7 van de bijlage bij het MB van 20 juni 2001).

De jaarlijkse aflossingen mogen evenwel niet opgenomen worden in de berekening van de gemeentelijke bijdrage, noch in het budget (tabel 2, rubriek B van schema 7), noch in de jaarrekening (tabel 2, rubriek B van schema 11). Anders zou de investering dubbel gefinancierd worden, eenmaal via de VIPA-subsidie en eenmaal via de gemeentelijke bijdrage.

Aangezien deze verwerking afwijkt van de gebruikelijke wijze is het aangewezen de nodige informatie hierover op te nemen in de toelichting en de stand van het saldo van deze lening op te volgen via de klasse 0 op de rekeningen 09.

Voor het gedeelte van de investering dat niet gedekt wordt door de VIPA-subsidie, mag het OCMW ook lenen en deze lening en leningslasten worden op de gebruikelijke manier verwerkt.

Het ministerieel besluit van 20 juni 2001, alsook de bijlage kunt u raadplegen op www.vlaanderen.be/binnenland/e3pos bij NOB, regelgeving

Edwin Lefebre

Vlaamse Regering keurt **wijzigingen** **EGTS-besluit** goed

De verordening (EG) Nr. 1082/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juli 2006 betreffende een Europese groepering voor territoriale samenwerking (EGTS), laat de lidstaten van de Europese Unie, alsook regionale en lokale overheden en sommige publiekrechtelijke instellingen, toe om samenwerkende groeperingen met rechtspersoonlijkheid, "Europese groeperingen voor territoriale samenwerking" ("EGTS" genoemd), met hun tegenhangers in andere lidstaten van de Unie op te richten en voorziet de voorwaarden daartoe.

Hoewel het om een verordening gaat en niet om een richtlijn, moeten er toch een aantal uitvoeringsmaatregelen genomen worden.

Bij het decreet van 21 december 2007 werd de Vlaamse Regering gemachtigd om uitvoering te geven aan de bepalingen van de EGTS-verordening.

De Vlaamse Regering heeft op 18 januari 2008 een uitvoeringsbesluit genomen. Dit besluit machtigt de Vlaamse minister bevoegd voor binnenlandse aangelegenheden om in toepassing van artikel 4, derde paragraaf, van de EGTS-verordening, in te stemmen met de deelneming van de Vlaamse Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, de provincies, de gemeenten, de binnengemeentelijke territoriale organen opgericht in gemeenten met meer dan 100.000 inwoners, de verenigingen van gemeenten, de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, de polders en wateringen, de publiekrechtelijke instellingen die onder zijn voogdij vallen, alsook de verenigingen van instellingen die tot één of meer van deze categorieën behoren, aan een EGTS. Voor de publiekrechtelijke instellingen van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest die niet onder zijn toezicht vallen, geeft hij de instemming tot deelname aan een EGTS na eensluidend advies van de bevoegde toezichtminister.

Bij besluit van de Vlaamse Regering van 26 september 2008 werden de volgende wijzigingen/ toevoegingen aan het besluit van 18 januari 2008 aangebracht:

- de titel van het besluit werd als volgt gewijzigd: "besluit van de Vlaamse Regering houdende uitvoering van de Verordening (EG) Nr. 1082/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juli 2006 betreffende een Europese groepering voor territoriale samenwerking (EGTS)" (artikel 1 van het wijzigingsbesluit)
- de EGTS met statutaire zetel in het Vlaamse Gewest stuurt, na instemming van haar leden met de overeenkomst en de statuten overeenkomstig artikel 4, vijfde paragraaf, van de verordening, deze overeenkomst en statuten naar de Vlaamse minister bevoegd voor binnenlandse aangelegenheden. De Vlaamse minister bevoegd voor binnenlandse aangelegenheden zorgt onverwijld voor de bekendmaking van de statuten van de EGTS, alsook van elke eventuele latere wijziging ervan, in het Belgisch Staatsblad (artikel 2 van het wijzigingsbesluit, dat artikel 2bis van het gewijzigde besluit van 18 januari 2008 wordt)
- de Vlaamse minister bevoegd voor binnenlandse aangelegenheden kan de activiteiten van een EGTS die in strijd zijn met de bepaling van artikel

13, eerste lid, van de verordening op het grondgebied van het Vlaamse Gewest verbieden of eisen dat de leden van de EGTS, waarvoor hij de instemming tot deelneming ervan heeft gegeven, zich eruit terugtrekken, tenzij de EGTS de desbetreffende activiteit staakt (artikel 3 van het wijzigingsbesluit, dat artikel 2ter van het gewijzigde besluit van 18 januari 2008 wordt)

De eerste EGTS die binnen de Europese Unie werd opgericht, was de Eurometropool Rijsel-Kortrijk-Doornik. Op de studiedag "Grensoverschrijdende en Interterritoriale Samenwerking", die op maandag 24 november 2008 plaats had in het KBC Auditorium in Brussel, is deze EGTS nader toegelicht.

Rol lokale besturen in de Europese Dienstenrichtlijn - vragen en antwoorden

Informatiedag van 13 oktober 2008

Het departement Economie, Wetenschap en Innovatie en het Agentschap voor Binnenlands Bestuur hebben in samenwerking met de VVSG op 13 oktober 2008 een informatiedag over de lokale besturen en hun rol in de Europese Dienstenrichtlijn (EDRL) georganiseerd.

Deze richtlijn heeft tot doel een juridisch kader te creëren om belemmeringen van het vrije dienstenverkeer in de Europese Unie uit de weg te ruimen en een echte interne dienstenmarkt tegen het jaar 2010 te verwezenlijken.

De lidstaten moeten daartoe al de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking doen treden om vóór 28 december 2009 aan deze richtlijn te voldoen.

Om deze doelstelling te kunnen bereiken, heeft de Europese Commissie de verplichting aan alle lidstaten opgelegd om hun nationale wetgeving op eventuele belemmeringen te screenen. Zij moeten op die manier vaststellen welke regels al in overeenstemming zijn met de bepalingen van de Dienstenrichtlijn en welke nog zullen moeten worden aangepast.

Daarnaast voorziet de Dienstenrichtlijn in een ambitieus programma van administratieve vereenvoudiging en modernisering. Zo moeten alle procedures en formaliteiten die nodig zijn voor de toegang of uitoefening van een dienstenactiviteit worden vereenvoudigd, ze moeten duidelijk worden uitgelegd (informatieverplichting) en ze moeten eenvoudig, vanop afstand en elektronisch toegankelijk zijn en kunnen worden afgewikkeld, via een uniek loket.

De Dienstenrichtlijn heeft niet alleen implicaties voor de lidstaten, maar eveneens voor de gemeenten en de provincies. Ook zij zullen hun regelgeving op mogelijke belemmeringen moeten screenen om zo vast te stellen welke regels al in overeenstemming zijn met de bepalingen van de Dienstenrichtlijn en welke nog zullen moeten worden aangepast.

In twee workshops werd aan de hand van praktische informatie de screening van de gemeentelijke regelgeving aan de Dienstenrichtlijn uiteengezet en werd een eerste toelichting gegeven over het uniek loket.

U vindt hierbij een aantal van de vragen, alsook de antwoorden erop, die tijdens deze informatiedag werden gesteld.

Vraag: De richtlijn is niet van toepassing op de eisen die de toegang van bepaalde dienstverrichters tot publieke middelen regelen [zie punt (10) in de aanhef tot de richtlijn]. Houdt dit in dat de richtlijn niet van toepassing is op de gemeentelijke en provinciale subsidie-reglementen ongeacht hun voorwerp?

Er kan namelijk op gewezen worden dat:

- in de subsidiereglementen weliswaar wel voorwaarden opgelegd worden waaraan de subsidiertrekker (eventueel dienstverlener - cf. subsidiereglementen voor kinderopvang, voor sociale economie enz.) moet voldoen en waaraan zijn werking of het project

moet beantwoorden, doch dit betreft als zodanig de voorwaarden waaronder de toegang tot de overheidsmiddelen wordt geregeld. De lokale besturen reglementeren als zodanig immers niet de toegang tot het beroep of tot de dienst;

- vrijwel alle subsidiereglementen van de provincies en de gemeenten weliswaar de tussenkomst van de provincie of gemeente wel beperken tot organisaties of projecten die een geografische binding hebben met de eigen provincie of gemeente, doch uiteraard houdt ook dit slechts een regeling in van de toegang tot de overheidsmiddelen, niet van de toegang tot enige dienst.

Antwoord: De bij wijze van voorbeeld gegeven regelingen vallen inderdaad buiten de EDRL aangezien zij geen eisen stellen aan de uitoefening van een dienst als zodanig, doch enkel voorwaarden stellen om aanspraak te kunnen maken op een subsidie.

Vraag: Het verstrekken van onderwijs wordt gekwalificeerd als een niet-economische activiteit van algemeen belang en ressorteert als dusdanig niet onder de richtlijn.

Geldt dat ook voor:

- het door de overheid georganiseerde volwassenenonderwijs?
- de door de provinciale overheid georganiseerde en tegen betaling verstrekte opleidingen in:
- bestuursscholen (niet-regulier onderwijs voornamelijk georganiseerd voor personeel van lokale besturen)?

- brandweerscholen (opleidingen voor openbare en bedrijfsbrandweerkorpsen en scholen voor ambulanciers)?
- het ter beschikking stellen van onderwijsinfrastructuur voor professionele opleidingen?

Antwoord: Als de overheid dit doet vanuit een overheidstaak - wat het geval lijkt te zijn voor alle genoemde voorbeelden - en de studenten niet betalen voor de opleiding, dan wel een vergoeding betalen die niet in verhouding staat tot de werkelijke kosten van de opleiding, dan is er geen sprake van een economische dienst en is de EDRL niet van toepassing.

Vraag: Ressorteren de navolgende reglementen al dan niet onder de toepassing van de dienstenrichtlijn:

- reglementen die de tarieven vaststellen voor toegang tot recreatiedomeinen, musea enz. en die een gedifferentieerde tariefstructuur (lagere tarieven voor eigen inwoners) hantieren;
- reglementen waarbij de verhuur (door de overheid) geregeld wordt van infrastructuur of van technische uitrusting voor culturele of recreatiedoeleinden.

Antwoord: Het vaststellen van tarieven of huurvoorwaarden voor diensten die een overheid zelf aanbiedt zijn geen eisen die gesteld worden aan de uitoefening van een bepaalde dienstenactiviteit. Hoewel problemen kunnen rijzen vanuit het oogpunt van het niet-discriminatiebeginsel (o.m. art. 12 EG: verbod van discriminatie op grond van nationaliteit) valt dit niet onder de EDRL.

Vraag: Moeten ook de verzelfstandigde diensten van lokale besturen (nl. de extern verzelfstandigde agentschappen in privaatrechtelijke vorm, de auto-

nome gemeente- en provinciebedrijven en de op specifieke regelgeving gefundeerde parageemeentelijke en provinciale vzw's) een screening uitvoeren? In bevestigend geval staan zij zelf in voor de screening of moet de gemeente c.q. provincie deze uitvoeren?

Antwoord: De screeningverplichting geldt voor alle overheidsdiensten, op welk niveau ook ze worden gesteld. De vraag wie de verplichting tot screening draagt moet naar nationaal recht (Vlaams recht) worden beantwoord.

Vraag: Ressorteren de overheidsopdrachten onder de dienstenrichtlijn? Kan de "sociale clause" in overheidsopdrachten het vrij dienstenverkeer in de weg staan?

Antwoord: In principe vallen diensten die worden verricht in het kader van overheidsopdrachten onder de EDRL. De "sociale clause" kan het vrij verrichten van diensten belemmeren. Een dergelijke clause moet echter worden beoordeeld in het kader van de richtlijnen inzake overheidsopdrachten voor diensten die daarover - behoudens vergissing - bijzondere bepalingen bevat.

Vraag: Ressorteert het aanbieden van catering in de recreatiedomeinen van de overheid onder de richtlijn?

Antwoord: Als de cateringdiensten worden verricht door derden (aan wie bijvoorbeeld een concessie werd verleend) dan ressorteren zij inderdaad onder de EDRL.

Meer informatie over de EDRL vindt u op www.vlaanderen.be/binnenland (klik op dienstenrichtlijn)

Greta Behets

Parlementaire vragen

In deze rubriek komt een selectie van parlementaire vragen aan bod. Het gaat om vragen die betrekking hebben op de thema's waarrond het Agentschap voor Binnenlands Bestuur werkt.

Onderhoud fietspaden

Actuele vraag van de heer Carl Decaluwe, Vlaams volksvertegenwoordiger, aan mevrouw Hilde Crevijs, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.¹

vraag

Welke concrete afspraken zijn er gemaakt om daden te stellen rond de staat van de fietspaden?

antwoord

De gemeenten, die vaak eigenaar zijn van de fietspaden², zijn verplicht mee de fietspaden te onderhouden. Om hun in staat te stellen dit optimaal te doen, bestaat er een mogelijkheid voor de gemeenten om via subsidies van het Vlaamse Gewest³ een veegmachine aan te kopen.

Vraag nr. 512 dd. 14 maart 2008 van de heer Frans Peeters, Vlaams volksvertegenwoordiger, aan mevrouw Hilde Crevijs, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.⁴

vraag

Zijn er al initiatieven genomen om de gemeenten van de methodologie van de inspectie van fietspaden in kennis te stellen? Is de handleiding al bezorgd aan de gemeenten?

antwoord

De handleiding werd nog niet bezorgd aan de gemeenten. Er is wel reeds contact met de Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten om hen op de hoogte te brengen wanneer de handleiding beschikbaar is.⁵

Interlokale verenigingen – Samenstelling beheerscomité.

Vraag nr. 111 van 21 maart 2008 van de heer Joris Van Hauthem, Vlaams volksvertegenwoordiger, aan de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering.⁶

vraag

Neemt de minister initiatieven om de uitsluiting te voorkomen van de gemeenteraadsleden in de beheerscomités van de interlokale verenigingen, via de statuten van de interlokale verenigingen?

antwoord

Artikel 9 van het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking bepaalt dat het beheerscomité van een interlokale vereniging is samengesteld uit één afgevaardigde van elke deelnemer, voor de gemeenten aangewezen onder de gemeenteraadsleden, de burgemeester of de schepenen. Wat dat betreft hebben de gemeenten in principe de keuze om een gemeenteraadslid, de burgemeester of een schepen daarvoor af te vaardigen.

Bij de parlementaire bespreking van het decreet intergemeentelijke samenwerking werd het uitoefenen van een mandaat in het beheerscomité wel beschouwd als inherent aan het waarnemen van het ambt van burgemeester of schepenen. Om die reden bepaalt datzelfde artikel 9 in zijn derde lid dat een burgemeester of schepenen geen presentiegeld mag ontvangen voor het bijwonen van vergaderingen van dergelijk beheerscomité. De op dat ogenblik be-

¹Handelingen Vlaams Parlement, plenaire vergadering dd. 7 mei 2007.

²De gemeente is eveneens verplicht de fietspaden te onderhouden op basis van artikel 135, §2 van de Nieuwe Gemeentewet en art. 13 van de wet dd. 10 april 1841 op de buurtwegen.

³Voor inlichtingen over het bekomen van subsidies kan u terecht op de website van OVAM www.ovam.be afdeling afval, beleid, instrument-subsidies.

voegde minister oordeelde zelfs dat het aangewezen is om naar interlokale verenigingen enkel lokale mandatarissen af te vaardigen vanuit de vaststelling dat de activiteiten van dergelijke verenigingen in het verlengde liggen van de kerntaken van een schepencollege (Commissie Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid, Vlaams Parlement, stuk 565 (2000-2001) – nr. 10, p. 34).

Om die uitspraken te duiden moet de werking van het beheerscomité van een interlokale vereniging in zijn juiste context geplaatst worden. Het beheerscomité in een interlokale vereniging beschikt niet over echte beslissingsbevoegdheden maar heeft eerder een algemene coördinerende rol, die nauw aansluit bij de rol van het college van burgemeester en schepenen. Wat dat betreft is er een duidelijk verschil met de organen van de andere samenwerkingsvormen die in het decreet intergemeentelijke samenwerking voorzien zijn. De raad van bestuur in een projectvereniging, een dienstverlenende vereniging of een opdrachthoudende vereniging is daar wel degelijk met een eigen beslissingsbevoegdheid bekleed. Dat heeft er uiteraard mee te maken dat een interlokale vereniging niet over eigen rechtspersoonlijkheid beschikt, wat meteen ook de reden is dat op die verenigingen geen apart administratief toezicht voorzien is. Alle beslissingsbevoegdheden blijven in een interlokale vereniging bij de deelnemende gemeenten en hun gemeenteraden liggen.

Vanuit de hierboven geschetste visie is het begrijpelijk dat vooral burgemeesters en schepenen zullen afgevaardigd worden naar het beheerscomité van een interlokale vereniging. Indien daar goede argumenten voor zijn, kan echter ook de keuze gemaakt worden voor gewone gemeenteraadsleden. Wat dat betreft hebben de gemeenteraden van de deelnemende gemeenten bij het vaststellen van de samenwerkingsovereenkomst het laatste woord.

Stedenbouwkundige vergunningen. Uitvoeringsbesluit van 5 mei 2000

Vraag nr. 102 van 21 maart 2008 van de heer Dirk De Kort, Vlaams volksvertegenwoordiger, aan de heer Dirk Van Mechelen, viceminister-president van

de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening.

vragen

1. Moet een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning die gelegen is in een woongebied (agrarisch gebied en industriegebied) in de ruime zin volgens een gewestelijke of provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan getoetst worden aan dit uitvoeringsbesluit?
2. Is dit uitvoeringsbesluit van toepassing op de gebieden die gelegen zijn in een woongebied (agrarisch gebied of industriegebied) in de ruime zin volgens een gewestelijk of provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan, terwijl dit niet vermeld is in het besluit?
3. Is er een juridisch probleem (maken van procedurefout) voor de niet-ontvoogde gemeenten indien ze dit besluit toepassen voor de bovenvermelde gebieden?

antwoord

Het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 tot bepaling van de werken en handelingen die vrijgesteld zijn van het eensluidend advies van de gemachtigde ambtenaar is opge maakt op het ogenblik dat er nog geen ruimtelijke uitvoeringsplannen werden goedgekeurd. In 2000 werd ook ingeschat dat de ontvoogding van de gemeenten sneller zou verlopen, zodat dit besluit destijds aanzien werd als een overgangsbesluit in afwachting van die nakende ontvoogding.

Vandaar dat ook in het besluit verschillende malen verwezen wordt naar het gewestplan.

Het is duidelijk dat als in een artikel van het besluit uitdrukkelijk verwezen wordt naar het gewestplan, die bepaling niet kan toegepast worden in gewestelijke of provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen. Anders oordelen zou een duidelijke

⁴Handelingen Vlaams Parlement, plenaire vergadering dd. 7 mei 2007.

⁵De handleiding kan bekomen worden op website wegen.vlaanderen.be, onder Nieuws "handleiding inspectie fietspaden".

⁶Website Vlaams Parlement – schriftelijke vragen.

procedurefout betekenen, die de wet-
tigheid van de vergunning kan aantasten.

Maar niet in alle artikelen wordt naar het
gewestplan verwezen. In artikel 2, 2 en 4
gebeurt dit bijvoorbeeld niet. Deze vrij-
stellingen van het advies van de gewes-
telijke stedenbouwkundige ambtenaar
gelden dus ook in gewestelijke en pro-
vinciale uitvoeringsplannen.

In de artikelen 5, 6 en 7 wordt enkel
naar het gewestplan verwezen, zodat
deze vrijstelling niet van toepassing is in
gewestelijke en provinciale uitvoerings-
plannen.

Een wijziging van het besluit zou een op-
lossing brengen. De decreetswijziging
die de Vlaamse Regering voorbereidt,
zal immers ook een aanpassing van het
betrokken besluit noodzaken.

Toewijzingsreglementen voor gemeentelijke bouwgronden en woningen.

**Vraag nr. 108 van 19 maart 2008 van de
heer Tom Dehaene, Vlaams volksverte-
genwoordiger, aan de heer Marino Keu-
len, Vlaams minister van Binnenlands
Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inbur-
gering.**

vragen

1. Heeft de minister enig zicht op het
aantal gemeenten dat, in het kader
van de mogelijkheden zoals voor-
zien in het nieuwe sociaal huurbesluit,
reeds een eigen reglement heeft uit-
gewerkt?
2. Welke ondersteuning en begeleiding
werd daarbij door de Vlaamse over-
heid aan de gemeenten aangeboden?
3. Heeft de minister enig zicht op het
aantal gemeenten dat een eigen
toewijzingsreglement heeft opgesteld
voor gemeentelijke bouwgronden en
woningen?

Jos Van Geellaan, Antwerpen-Zuid

antwoorden

1. Het kaderbesluit voor de sociale huur
is pas op 1 januari 2008 in werking ge-
treden. Het is dus, gezien het besluitvor-
mingsproces, nog te vroeg voor con-
crete voorstellen van gemeentelijke
toewijzingsreglementen. Tot op heden
werd dan ook nog geen enkel lokaal
toewijzingsbesluit van het nieuw sociaal
huurbesluit ter goedkeuring voorgelegd.
Het Agentschap Wonen Vlaanderen,
dat onder meer als taak heeft de ge-
meenten te ondersteunen bij het uitbou-
wen van een lokaal woonbeleid, werd
wel al meermaals gecontacteerd door
lokale besturen die interesse hebben in
het uitwerken van een dergelijk regle-
ment. Meerdere gemeenten zijn op dit
ogenblik de mogelijkheden ter zake en
de lokale bereidheid aan het aftasten,
andere zijn al overgegaan tot het orga-
niseren van sociaal woonoverleg. Zo zal
onder meer in Mechelen en Brugge op
korte termijn overleg worden georgani-
seerd met woon- en welzijnsactoren.

2. Het departement Ruimtelijke Orde-
ning, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed
(RWO), afdeling Woonbeleid, heeft een
uitgebreide informatieronde gehouden
over de nieuwe sociale huurreglemen-

tering en dit ten behoeve van alle be-
trokken actoren. In het kader van de
cursus "Huisvestingsconsulent" konden
de lokale besturen op vijf provinciale in-
fosessies terecht voor een uiteenzetting
over het sociaal huurbesluit. In de uiteen-
zetting die werd gegeven door de be-
leidsmedewerkers van het departement
RWO werd ook aandacht besteed aan
de toewijzingsregels en de mogelijkheid
van het opstellen van een lokaal toewij-
zingsreglement. Tijdens deze infosessies
was er ook ruimte voor het stellen van
vragen. Aan de VVSG, de koepel voor
steden en gemeenten, werd ook steeds
vanuit het departement de nodige infor-
matie bezorgd die dan verder via hun
geijkte kanalen werd verspreid naar de
lokale besturen.

Het departement RWO werkte tevens
in samenspraak met het Agentschap Wo-
nen Vlaanderen een handleiding uit die
kan dienen voor de gemeenten bij het
opstellen van een toewijzingsreglement,
die dienst doet ter ondersteuning van
de gemeenten. De handleiding werd
via het Agentschap Wonen Vlaanderen
verspreid naar alle gemeenten en is te-
vens beschikbaar op de website
www.bouwenenwonen.be.

Daarnaast lichten de decentrale diensten van Wonen Vlaanderen de mogelijkheden ter zake toe tijdens hun overlegmomenten met de lokale besturen. Deze diensten zullen de gemeenten ook bij het uitwerken van het toewijzingsreglement verder adviseren. Zo zal Wonen West-Vlaanderen bijvoorbeeld op korte termijn ondersteuning bieden aan Brugge bij het uitwerken van een doelgroepenplan en zal Wonen Antwerpen deelnemen aan de werkgroep die door de stad Mechelen wordt samengesteld. Ten slotte is het de bedoeling aan de gemeenten relevante informatie te verstrekken die van belang is bij het duiden en het in kaart brengen van de specifieke lokale behoeften bijvoorbeeld de demografische samenstelling van de bevolking, de woonnood, de gemiddelde wachttijd voor een sociale woning en dergelijke meer.

3. Gemeentelijke bouwgronden en woningen waarvoor geen subsidie werd verworven van het Vlaamse Gewest vallen niet onder de reglementering van de Vlaamse Wooncode en het besluit van de Vlaamse Regering van 29 september 2006 (overdrachtenbesluit) voor de verkoop of het besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2007 (sociaal huurbesluit) voor de verhuring. De gemeenten bepalen hier zelf hun toewijzingsregels. Deze reglementen moeten niet ter goedkeuring voorgelegd worden aan de minister maar vallen enkel onder het algemeen administratief toezicht. Ingevolge de artikelen 252 en 253 van het gemeentedecreet worden deze gemeentelijke reglementen niet automatisch naar de toezichthoudende overheid verstuurd. Dit betekent dat zij ter beoordeling opgevraagd kunnen worden, bijvoorbeeld ingevolge een klacht.

Gebruik van lokale besturen van de zogenaamde 'financiering met projectbeheer' voor de realisatie van bepaalde projecten.

Vraag om uitleg van mevrouw Veerle Heeren, Vlaams volksvertegenwoordiger, aan de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering.⁷

vraag

Is de formule "financiering met projectbeheer" in overeenstemming met de wetgeving op de overheidsopdrachten?

antwoord

De wetgeving op de overheidsopdrachten is een federale materie. De federale werkgroep Overheidsopdrachten heeft ernstige bedenkingen geformuleerd ten aanzien van opdrachten inzake financiering met projectbijstand. Er ligt binnen deze commissie een ontwerp van tekst voor die de huidige procedures van toewijzing van een dergelijke overheidsopdracht als niet correct bestempelt, op basis van de hierna volgende redenen.

De procedure behelst in feite meer dan alleen maar de financiering en het projectbeheer. De procedure strekt ertoe om een overheidsopdracht van werken toe te kennen, terwijl de procedure wordt ingeleid als een overheidsopdracht van diensten. De bankinstelling treedt op als bouwheer en wordt tijdelijk eigenaar van het gebouw via een recht van opstal dat de gemeente aan de bankinstelling verleent. De bank stelt de ontwerpers aan, de veiligheidscoördinatoren en de aannemer. De opdracht behelst in feite een promotieovereenkomst zonder dat de bank zelf de waarborgen biedt die de wet oplegt aan een promotor.

De raming van het bedrag van de opdracht gebeurt vooraleer het bestuur kennis heeft van de bouwtechnische aspecten van het complex. Pas nadat de inschrijver, in casu de bankinstelling, de nodige ontwerpers heeft aangesteld, zal het bestuur een duidelijke kijk krijgen op de reële kost van het gebouw. Hierbij bestaat er een groot risico dat de uiteindelijke kost veruit de oorspronkelijke raming overschrijdt.

De bevoegdheid van een lokaal bestuur om de beslissingen te nemen tot de wijze van gunning, tot het vastleggen van de voorwaarden en tot het aanduiden van de uitvoerders wordt gedelegeerd aan een stuurgroep en aan de bankinstelling. Deze delegatie is strijdig met de bevoegdheidsregels die ter zake zijn vastgelegd in het gemeentedecreet, de wet op het OCMW, het decreet op de kerkfabrieken enzovoort...

Doordat, ten slotte, de bankinstelling de procedure voor de werken voert, is het lokale bestuur geen bouwheer meer en kan de betrokken aannemer geen beroep meer instellen bij de Raad van State.

De federale Commissie voor Overheidsopdrachten heeft evenwel nog geen definitief standpunt of een definitieve interpretatie ingenomen.

Toepassing van artikel 70, §4 van het gemeentedecreet (plafond van de wedden van burgemeesters en schepenen)

Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem, Vlaams volksvertegenwoordiger, aan de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering.⁸

⁷Vlaams Parlement, Commissievergadering C230- BIN19 - 6 mei 2008.

⁸Vlaamse Parlement, Schriftelijke Vragen, zitting 2007-2008.

vragen

1. Dient de overzichtslijst die aan de gemeenteraad moet worden overgemaakt, ook de vergoedingen, wedden en presentiegelden te bevatten die voortvloeien uit een openbare functie of een openbaar ambt van politieke aard?
2. Is er, zonder bekendmaking van deze verloning, geen enkele controle mogelijk op het plafond dat in artikel 70, paragraaf 4 wordt vastgesteld?
3. Dienen de gemeentebesturen ervan op de hoogte gebracht dat ook de verloning van de publieke mandaten moet worden overgemaakt aan de gemeenteraad?
4. Binnen welke termijn dient dit te gebeuren?

antwoord

Het gaat hier om vergoedingen voor de uitoefening van publieke mandaten:

- parlementslid
- burgemeester
- schepen
- voorzitter van het OCMW
- gemeentelijke mandataris in een huisvestingsmaatschappij
- gemeentelijke mandataris in een intercommunale

Het gaat hier niet over inkomsten van iemand die daarnaast nog een advocaten- of artsenpraktijk heeft, of bij een werkgever werkt.

Artikel 70, §4 van het gemeentedecreet bepaalt het volgende: "De som van de wedde van burgemeester of schepen en van de vergoedingen, wedden en presentiegelden, ontvangen als bezoldiging voor de door de burgemeester of schepen naast zijn mandaat uitgeoefende activiteiten, is gelijk aan of lager dan anderhalve maal het bedrag van de vergoeding van de leden van het Vlaams Parlement. Voor de berekening van dat bedrag komen de door de burgemeester of schepen ontvangen vergoedingen, wedden en presentiegelden die voortvloeien uit de uitoefe-

Gemeentehuis Middelkerke

ning van een openbaar mandaat, een openbare functie of een openbaar ambt van politieke aard, in aanmerking. Als het plafond, bedoeld in het eerste lid, wordt overschreven, wordt de som van de vergoedingen, wedden of presentiegelden die voortvloeien uit de uitoefening van een openbaar mandaat, een openbare functie of een openbaar ambt van politieke aard, bedoeld in het eerste lid, verminderd tot het passende bedrag. De burgemeester en schepenen brengen de gemeenteraad schriftelijk op de hoogte van de bezoldigde activiteiten die ze naast hun mandaat uitoefenen."

De burgemeester en schepenen moeten aan de gemeenteraad de opsomming meedelen van hun bezoldigde activiteiten van politieke aard. De gemeentesecretaris moet dat meedelen. Wanneer een boekhouder wordt aangeworven dan staat er naast boekhouder, weddenschaafl B1, B3, eventueel 15 jaar anciënniteit. Wanneer men precies

wil weten hoeveel hij of zij verdient, moet het gemeenteraadslid niet gaan kijken naar het aanstellingsbesluit maar naar de gemeentesecretaris stappen en vragen wat aan de boekhouder wordt uitbetaald, dan zal hij het bedrag meedelen. Ook op die wijze wordt meegedeeld wat de burgemeester, de schepen, naast zijn parlementair mandaat aan inkomsten ontvangt van de gemeente voor het werk dat hij of zij levert.

De gemeentelijke administratie moet, indien zij erom vraagt, anderzijds wel in het bezit worden gesteld van de bedragen. Het gemeentebestuur moet immers uitmaken of als gevolg van een eventuele overschrijding van het bij decreet vastgelegde plafond van anderhalve maal het bedrag van de vergoeding van de leden van het Vlaams Parlement, overeenkomstig artikel 70, §4, tweede lid van het gemeentedecreet, een vermindering op de bezoldiging moet gebeuren tot het passende bedrag, zoals bepaald in artikel 70, §4, tweede lid.

Het is uiteindelijk de gemeentesecretaris die met toepassing van artikel 163 van het gemeentedecreet zal controleren of de wedde die uitbetaald wordt regelmatig en wettelijk is. Ook bij de gemeentesecretaris kan een raadslid informeren. Hij is verplicht de informatie te leveren aangaande de wedden van de burgemeester of schepen die daarbuiten ook eventueel nog parlementair is.

De informatieplicht opgenomen in artikel 70, §4 van het gemeentedecreet, houdt geen verband met de verplichting voor mandatarissen om een mandatenlijst en een vermogensaangifte in te dienen bij het Rekenhof. Ook daar worden geen bedragen vermeld. Het ministerieel standpunt zal bekend gemaakt worden via de website van het Agentschap voor Binnenlands Bestuur aan de gemeentebesturen en in de elektronische nieuwsbrief 'Binnenl@nd'. Het volstaat het gemeenteraadslid te informeren en dan krijgt het gemeenteraadslid het bedrag dat de betrokken titularis ontvangt.

De gemeentesecretaris moet dit aan een gemeenteraadslid meedelen op basis van artikel 30, §1 van het gemeentedecreet. Daarin staat duidelijk dat de gemeenteraadsliden het recht van inzage hebben in alle dossiers, stukken en akten die het gemeentebestuur of het bestuur van de gemeente betreffen.

De parlementen moeten de parlementaire mandaten meedelen aan de gemeenten. Die kan een gemeenteraadslid opvragen bij de gemeentesecretaris.

Samenstelling Gecoro – Woonvoorwaarde

Vraag nr. 101 van 20 maart 2008 van de heer Rudi Daems, Vlaams volksvertegenwoordiger, aan de heer Dirk Van Mechelen, viceminister van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening.⁹

vraag

Vermits over de wettelijkheid van het opnemen van een woonvoorwaarde in de samenstelling van de GECORO twijfel bestaat, gaat er een initiatief genomen worden om hieraan tegemoet te komen?

antwoord

Er moet een onderscheid gemaakt worden tussen enerzijds de juridische vraag of het kan, en anderzijds de vraag of het zinvol en opportuun is.

De relevante bepalingen op Vlaams niveau zijn opgenomen in artikel 9 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna DRO), en het besluit van de Vlaamse Regering van 19 mei 2000 tot vaststelling van nadere regels voor de samenstelling, de organisatie en de werkwijze van de provinciale en gemeentelijke commissies voor ruimtelijke ordening. Dat uitvoeringsbesluit is gesteund op artikel 9, §8 DRO dat stelt dat de Vlaamse Regering de nadere regels over de samenstelling, de organisatie en de werkwijze van de GECORO vaststelt. Geen van de betrokken bepalingen in het decreet en het uitvoeringsbesluit vereist dat men inwoner moet zijn van de gemeente om in de GECORO te kunnen zetelen. Uit de parlementaire voorbereiding blijkt integendeel dat men ervan is uitgegaan dat ook niet-inwoners in de GECORO kunnen zetelen (bijv. Memorie van Toelichting bij het ontwerp houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, Parl. St. VI. Parl. Zittingsjaar, 1998-1999, stuk 1332/1, p. 13, waar gesteld wordt dat wat de leden-deskundige betreft, de gemeente ook beroep kan doen op deskundigen van buiten de gemeente).

Volgens artikel 9, §3, eerste lid DRO is het de gemeenteraad die de voorzitter, de leden, de plaatsvervangers en de vaste secretaris van de GECORO benoemt.

De gemeenteraad beslist dus over de eigenlijke samenstelling. Conform art. 9, §3, vierde lid DRO is de gemeenteraad er ook mee belast te beslissen welke maatschappelijke geledingen binnen de gemeente opgeroepen worden om leden voor te dragen die zetelen als vertegenwoordiger van de betrokken maatschappelijke geleding. Kiezen welke maatschappelijke geledingen in de GECORO een stem krijgen, en de GECORO samenstellen zijn dus zogenaamde toegewezen bevoegdheden. Er is geen bepaling in het decreet die de gemeenteraad machtigt of ermee belast nadere regels over de samenstelling te bepalen. Er is integendeel artikel 9, §8 DRO (cf. supra) dat uitdrukkelijk de Vlaamse Regering daarmee belast. Ook in dat uitvoeringsbesluit staat er overigens geen grondslag voor de gemeenteraad om nog specifieke regels over de samenstelling te bepalen. Hieruit moet toch worden geconcludeerd dat de gemeenteraad niet bevoegd is om regels vast te stellen (m.a.w. een reglement aan te nemen) m.b.t. de samenstelling.

Op de website www.gecoro-forum.be, een initiatief van de VVSG (Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten) en de VRP (Vlaamse Vereniging voor Ruimte en Planning) wordt gesteld dat de gemeente wellicht wel kan eisen dat een voorgedragen kandidaat inwoner is van de gemeente, "omdat noch het decreet, noch het uitvoeringsbesluit zich op geen enkele wijze uitspreekt over de voorwaarden van de kandidaten in tegenstelling tot bijvoorbeeld de samenstelling waarover wel uitspraken worden gedaan". Die stelling lijkt er van uit te gaan dat de eis om woonachtig te zijn veeleer gelinkt is aan de oproep tot de kandidaatstellingen of voordrachten, en dat het geen regel is aangaande de samenstelling. Er wordt wel uitdrukkelijk gepleit voor terughoudendheid, en dat is zeker vanuit inhoudelijke invalshoek terecht zoals hieronder nog zal blijken.

⁹Vlaamse Parlement, Schriftelijke Vragen, zitting 2007-2008.

Wat is nu finaal het antwoord naar de wettigheid van een eis om woonachtig te zijn in de gemeente om in de GECORO te kunnen zetelen? Een gemeenteraadsbeslissing waarbij zonder meer als regel/reglement gesteld wordt dat men inwoner moet zijn om in de GECORO te kunnen zetelen lijkt wel degelijk een regel over de samenstelling van de GECORO te zijn. Voor dergelijke regel op gemeentelijk niveau is er geen grondslag in het DRO of het geciteerde besluit van de Vlaamse Regering, en dus moet ze naar alle waarschijnlijkheid onwettig worden geacht. Tegelijk lijkt het mij wel perfect aanvaardbaar dat de gemeentelijke overheid ter gelegenheid van de oproep tot kandidaat-deskundigen aangeeft dat zij de voorkeur geeft aan inwoners, of dat zij bij de verenigingen of organisaties die zij om voordrachten vraagt voor de leden die zetelen voor een maatschappelijke geleding, erop aandringt dat men een extra inspanning doet om inwoners voor te dragen. Hier wordt het woonachtig zijn niet als regel gesteld, maar wel als criterium dat speelt bij kandidaturen en voordrachten. Dat leunt dan aan bij de bevoegdheid van de gemeentelijke overheid over de feitelijke samenstelling, waarbij een afweging van de kandidaturen moet gebeuren. Die samenstellingbeslissing is inderdaad onderworpen aan het motiveringsbeginsel. De gemeente kan op voorhand aangeven hoe zij de kandidaturen zal behandelen en wat haar afwegingscriteria zullen zijn.

Los van de vraag naar de wettigheid lijkt het mij gewoonweg niet zinvol of opportuun om als regel te stellen dat men inwoner moet zijn, en is dat mogelijks contraproductief. De samenstellingbeslissing van de GECORO is onderworpen aan het motiveringsbeginsel en dat geldt in het bijzonder voor de afweging van de kandidaturen. Het is logisch om bij afweging van kandidaturen voor de plaats van deskundigen, een sterk belang te hechten aan een minimale kennis van de gemeente, onder meer wat de ruim-

telijke structuur en het functioneren van de gemeente betreft. Ook voor de vertegenwoordigers van de maatschappelijke geledingen speelt dit aspect allicht een rol. Het ligt voor de hand dat kandidaten die inwoner zijn van de gemeente globaal gezien beter scoren op dit punt. Als regel voorop stellen dat men inwoner moet zijn is dus niet nodig omdat het bij de afweging van de kandidaturen kan worden opgevangen. Zoals gezegd kan het zelfs contraproductief werken bijvoorbeeld in het geval van personen die werkzaam zijn in de gemeente en ze daardoor erg goed kennen, maar bijv. in een buurgemeente woonachtig zijn (een zelfstandige met een handelszaak, een landbouwer met heel wat cultuurgrond in de gemeente...).

Zoals hierboven reeds gesteld kan men, als alternatief voor "regels" terzake, in de oproep voor deskundigen bijvoorbeeld wel specificeren dat bij de beoordeling van de kandidaturen de kennis van de gemeente een rol speelt, en dat inwoner zijn een pluspunt is. De grote diversiteit van de gemeenten mag ook niet uit het oog verloren worden: voor een stad van meer dan 50.000 inwoners zal het misschien makkelijker zijn om vooral inwoners te rekruteren dan voor een kleine landelijke gemeente. Waarmee niet gezegd is dat een grote gemeente dus wel zou gerechtigd zijn om inwonerschap als eis te stellen.

Dat de vraag over de mogelijkheid om te eisen dat een GECORO-kandidaat in de gemeente woonachtig is, opduikt naar aanleiding van de hernieuwing van de GECORO's in het afgelopen jaar, kan twee redenen hebben.

Ofwel hebben sommige gemeenten problemen ervaren met de kennis van de gemeente bij bepaalde GECORO-leden in de afgelopen legislatuur. Dat kan men opvangen door een goed geformuleerde oproep voor kandidaten, door een goed geformuleerde vraag om voordrachten en door een gedegen afweging van de kandidaturen. Daar-

naast mag men ook verwachten dat een GECORO-kandidaat, eens aangeduid als lid, inspanningen doet voor een minimale dossierkennis.

Ofwel denken sommige gemeenten een manier gevonden te hebben om de hernieuwde kandidatuur of voordracht te kunnen weigeren van de leden van de "oude" GECORO die wel degelijk de nodige kennis en kunde bezitten, maar die ze om de één of andere reden liever niet in de nieuwe GECORO zien zetelen. Het moge duidelijk zijn dat gemeenteraadsbeslissingen die zouden blijken gebaseerd te zijn op motieven die niet ter zake doen, elke wettelijke grondslag missen.

Als antwoord op de vraag kan gesteld worden dat het wat vergaand is om in het decreet of het uitvoeringsbesluit van de provinciale- en gemeentelijke commissies voor ruimtelijke ordening met zoveel woorden te gaan schrijven dat het de gemeenten niet toegelaten is om kandidaturen aan specifieke regels te onderwerpen. Het is niet omdat hierover niets letterlijk bepaald is, dat we van een lacune in de regelgeving moeten spreken. Hierboven is gebleken dat binnen het kader van de huidige regelgeving de gemeenteraad naar alle waarschijnlijkheid niet wettig als regel kan stellen dat men inwoner moet zijn om in de GECORO te kunnen zetelen. Belangrijker vind ik dat het niet nodig en ook niet zinvol of opportuun is, en dat er andere manieren zijn om de nodige kennis van de leden na te streven.

Hilde Vanmechelen en Dries Verlet, Studiedienst Vlaamse Regering

Evaluatie Vormingscentrum voor Lokale Besturen

Eerste resultaten online bevraging

In het BinnenBand-nummer van juni 2008 (nr. 58) werd een evaluatie van het Vormingscentrum voor Lokale Besturen aangekondigd. Daarbij werd vermeld dat het agentschap belang hecht aan de mening van de betrokken externe partners en dat de evaluatie daarom ondermeer zou gebeuren aan de hand van een bevraging van zowel lokale besturen als vormingsinstellingen. De bevragingen zijn inmiddels afgerond. De opmaak ervan en de verwerking van de resultaten gebeurden in samenwerking tussen het vormingscentrum en de Studiedienst van de Vlaamse Regering.

Er werden twee vragenlijsten verstuurd: één naar de "ontvangers" van vorming (personeelsleden) en één naar de "aanbieders" (vormingsinstellingen). Bij de ontvangers van vorming werd een onderscheid gemaakt tussen gemeentebesturen, OCMW-besturen, intergemeentelijke samenwerkingsverbanden en provinciebesturen. Meer specifiek bestond de onderzoekspopulatie uit bij de Vlaamse overheid gekende verantwoordelijken of contactpersonen voor vorming. In het totaal werden er 1047 mensen aangeschreven. Het gaat in concreto over de vormingsverantwoordelijken, secretarissen en personeelsverantwoordelijken binnen de bovenvermelde besturen. In kleinere besturen worden die functies vaak waargenomen door een en dezelfde persoon. Het spreekt voor zich dat we die personen niet meermaals hebben ondervraagd. Ongeacht die voorzorgsmaatregel, werd er bij de analyse van de resultaten op het niveau van de gemeenten en OCMW's een weging doorgevoerd waarbij aan elk bestuur een gelijk gewicht werd toegekend. Zo telt elk bestuur, ongeacht het aantal mensen die uitgenodigd werden of een antwoord doorstuurden, voor evenveel mee in de resultaten. Die herweging laat ons toe om bijvoorbeeld een vergelijking te maken naargelang van de grootte van het bestuur.

Rekening houdend met het doelpubliek was er geen beletsel om de vragenlijst online te laten invullen. Niettemin werd erover gewaakt dat eenzelfde persoon de vragenlijst niet meermaals zou invullen en zo zou zorgen voor een mogelijke vertekening van de resultaten. De uiteindelijke responsegraad bedraagt 70,8%, wat wil zeggen dat we voor dit luik van de evaluatie gegevens hebben van 742 respondenten. Deze steekproef werd getoetst op haar representativiteit voor de verschillende doelgroepen: gemeentebesturen, intercommunales, OCMW-besturen en provinciebesturen. Op basis van die toets kunnen we besluiten dat de feitelijk gerealiseerde steekproef een representatief beeld geeft van de beoogde onderzoekspopulatie¹. Kortom, er zijn geen noemenswaardige verschillen in de respons naargelang van de subgroepen bij de ontvangers van vorming.

We hebben ook de aanbieders van de vorming ondervraagd. Dat gebeurde tussen 1 september 2008 en 8 oktober 2008 met behulp van een andere online vragenlijst. Die vragenlijst werd verstuurd naar 26 vormingsinstellingen die de voorbije jaren één of meerdere keren een subsidie hebben aangevraagd bij het Vormingscentrum voor Lokale Besturen. De gehanteerde werkwijze komt

overeen met die voor de ontvangers van vorming. Omdat het genoemde aantal aanbieders statistisch gezien relatief klein is, werd ervoor gezorgd dat er geen identificatie mogelijk is. Om dezelfde reden worden de gegevens uit deze bevraging ook niet verder opgesplitst, bijvoorbeeld volgens het type vormingsinstelling. Uiteindelijk namen 23 van de 26 aangeschreven vormingsinstellingen deel aan de bevraging, wat neerkomt op een response van 88,5%. Omdat die bevraging pas recent werd afgesloten, is het nog wachten op de statistische analyse van de resultaten. Begin 2009 volgt daarover meer informatie in het volledige evaluatierapport van het vormingscentrum.

De vragenlijst voor de besturen werd grosso modo opgedeeld in drie delen. Het eerste deel peilde naar het vormingsbeleid binnen het bestuur zelf, het tweede naar de mening van de besturen over het beschikbare vormingsaanbod en over de vormingsaanbieders en het laatste deel naar de kennis van en de mening over het Vormingscentrum voor Lokale Besturen. Hierna geven we een korte toelichting bij de resultaten voor deze drie onderdelen.

¹De gevonden waarde voor chi-kwadrat bedraagt 1,19. Met 3 vrijheidsgraden komt dat neer op een p-waarde van 0,590. Op grond hiervan kunnen we besluiten dat de verdeling naar deze variabele in de feitelijk gerealiseerde steekproef overeenkomt met deze van de geplande steekproef.

Het vormingsbeleid binnen het eigen bestuur

Hoewel het op de eerste plaats de bedoeling was om informatie te verzamelen over het vormingscentrum en over het belang van subsidiëring, vond het agentschap het nuttig om daarbij ook een zicht te krijgen op het vormingsbeleid binnen de lokale besturen, zeker nu er belangrijke wijzigingen in het vormingsbeleid zijn doorgevoerd. Hierbij denken we aan het besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2007 houdende, onder andere, de minimale voorwaarden voor de nieuwe rechtspositieregeling van het gemeentel- en het provinciepersoneel. Zo is het voortaan niet meer nodig om een minimumaantal uren vorming te volgen om te kunnen doorstromen in de functionele loopbaan.

Eerst werd er gepeild naar de tevredenheid van de ondervraagden over het vormingsbeleid binnen hun bestuur. Gemiddeld gaven zij het vormingsbeleid binnen het eigen bestuur een score van 6,6 op een elfpuntenschaal gaande van 0 tot 10.

De meeste besturen blijken voor personeelsleden wel, maar voor mandatarissen niet over een formele procedure te beschikken om vorming aan te vragen (47,3%). In een groot aantal besturen is er geen formele procedure, noch voor personeel, noch voor mandatarissen (21,7%).

In de meeste besturen beslist in eerste instantie de rechtstreekse leidinggevende over inhoudelijke goedkeuring of afkeuring van een ingediende vormingsaanvraag (41,4%), gevolgd door de secretaris/griffier (23,2%) en het diensthoofd van de betrokkene (20,0%)². Opvallend is dat nog 7% van de ondervraagden (n = 48)

aangeeft dat het college van burgemeester en schepenen hiervoor verantwoordelijk is, hoewel vorming ressorteert onder het dagelijkse personeelsbeheer, waarvoor krachtens het gemeentedecreet op dit moment de bevoegdheid bij de administratie ligt.

In de vragenlijst werden diverse potentiële redenen voor de weigering van een vormingsaanvraag voorgeschoteld: omdat vorming te duur is, omdat ze teveel tijd in beslag neemt, omdat het onderwerp niet voldoende relevant is, omdat de organisatie die de vorming aanbiedt niet geschikt is, of omdat er onzekerheid is over de bekwaamheid van de lesgever. In eerste instantie vroegen we hoe vaak vormingsaanvragen om die redenen werden geweigerd. De resultaten daarvan vindt u in volgende tabel.

doorslaggevende criteria werden de lesgever (37,2%) en de organisator (27,4%) vermeld.

Voor de financiering van de personeelsvorming, wordt er - aldus het overgrote deel van de vormingsverantwoordelijken - een apart krediet op de begroting van het bestuur voorzien (93,3%). Voor de vorming van mandatarissen is dat percentage aanzienlijk kleiner (45,2%). Positief nieuws is alvast dat 85,3% van de ondervraagden ervan uitgaat dat het voorziene vormingsbudget niet zal wijzigen naar aanleiding van de gewijzigde regelgeving, ook al bestond de vrees dat besturen hun vormingsbudget zouden inkrimpen. Slechts 25 van de ondervraagden (4,6%) stellen dat dit bij hun bestuur het geval is.

Gepercipieerde frequentie van de redenen om vormingsaanvragen te weigeren - aantal, N = 742

	nooit	zelden	soms	vaak	altijd	niet van toepassing	geen antwoord
de vorming is te duur	1,8%	13,6%	36,0%	14,0%	1,9%	8,5%	24,3%
de vorming neemt te veel tijd in beslag	8,2%	23,0%	26,4%	5,4%	0,3%	10,6%	26,0%
het onderwerp is niet voldoende relevant	2,3%	14,2%	29,0%	12,8%	7,5%	9,4%	24,8%
de organisatie die de vorming aanbiedt is niet geschikt	14,6%	25,2%	15,0%	2,7%	1,5%	15,0%	26,1%
er is onzekerheid over de bekwaamheid van de lesgever	21,0%	25,3%	9,6%	1,1%	0,4%	16,4%	26,1%

Op de vraag welke van deze redenen globaal genomen het meest doorslaggevend zijn, werden - zoals verwacht - het onderwerp (49,6%) en de kostprijs (22,0%) naar voor geschoven. Als minst

²Hierbij moeten we er rekening mee houden dat het diensthoofd of de secretaris/griffier ook de rechtstreekse leidinggevende kan zijn.

Over de vormingsaanbieders en het beschikbare vormingsaanbod

Na het vormingsbeleid binnen het eigen bestuur, kwam de mening over het beschikbare aanbod en over de aanbieders van vorming aan bod. Het Vormingscentrum voor Lokale Besturen ontvangt subsidieaanvragen van een brede waaier van instellingen, gaande van provinciale bestuursscholen, over onderwijsinstellingen, privé-ondernemingen, consultants, vakverenigingen en koepels, tot non-profitorganisaties. Rekening houdend met die diversiteit,

is het nuttig om te weten of lokale besturen een voorkeur hebben voor een bepaald type organisator. Bij navraag blijkt een grote groep ofwel helemaal geen voorkeur (38,6%) te hebben, ofwel duidelijk voor de provinciale bestuurscholen (39,3%) te opteren. Voor andere organisatoren valt een minder sterke voorkeur op: onderwijsinstellingen: 2,2%; privé-ondernemingen/consultanten: 6,3%; vakvereniging/koepel: 10,1% en non-profitorganisaties: 3,5%.

Wat maakt dat de ene organisator verkozen wordt boven de andere? We vroegen naar het meest doorslaggevende criterium. Blijkbaar zijn vooral het

aangeboden programma (44,8%) en de kwaliteit van de geboden opleidingen (37,0%) het meest doorslaggevend. Hoewel men zou verwachten dat bereikbaarheid voor de lokale besturen ook een belangrijke rol speelt, blijkt dat niet zo te zijn (0,9%). Ook de bekendheid van de organisator is van ondergeschikt belang (0,2%). Een en ander blijkt ook uit de antwoorden op de vraag naar wat het minst doorslaggevend is bij de beoordeling van een organisator. De bekendheid van de organisator wordt door 71,9% van de respondenten als het minst doorslaggevend beschouwd. Naast de subsidiëring van vorming voor ambtenaren via de provinciale

bestuursscholen, kunnen er binnen het bestaande wettelijke kader alleen subsidieaanvragen ingediend worden voor topambtenaren en mandatarissen. Er wordt overwogen om die doelgroep te wijzigen. Daarom werd de peiling naar de tevredenheid over het vormingsaanbod, de prijs en de kwaliteit in de vragenlijst doelbewust opgedeeld per niveau. Uit de respons blijkt dat men het meest tevreden is over het aanbod voor het niveau B (gemiddeld 7,02 op een elfpuntenschaal van 0 tot 10) en dat men het minst tevreden is over het aanbod voor de mandatarissen en over de kostprijs van vorming voor de topambtenaren (gemiddeld telkens 5,03). Een volledig overzicht van de resultaten zal later in het evaluatierapport te raadplegen zijn.

Kennis van of mening over het Vormingscentrum

Last, but not least, werden er vragen gesteld over het Vormingscentrum voor Lokale Besturen zelf. De resultaten daarvan zijn van groot belang voor het eind-evaluatierapport.

Maar liefst 76,2% heeft al gehoord over het Vormingscentrum voor Lokale Besturen. Op het eerste gezicht is dit een hoge score, maar anderzijds is het ook een vrij lage, want er kan uit afgeleid worden dat er ook een vrij grote groep is die niet van het bestaan van het vormingscentrum op de hoogte is, ook al staat het ten dienste van de lokale besturen. Nog zorgwekkender is dat maar iets meer dan de helft van de ondervraagden weet wat het vormingscentrum doet (54,5%). Dat weerspiegelt zich ook in de vraag naar de tevredenheid over het vormingscentrum: 72,9% van de respondenten beantwoordt die vraag met "weet niet", of antwoordt helemaal niets.

Slechts een kleine minderheid (6,3%) vindt dat de invloed van het vormingscentrum duidelijk merkbaar is en met de stelling dat het vormingscentrum voldoende gekend is, is dan ook maar 10,7% van de respondenten het (helemaal) eens.

Er werden ook enkele gerichte vragen gesteld met het oog op een toekomstig subsidiebeleid. Zo werd er gevraagd of de lokale besturen menen dat het vormingscentrum de kwaliteit van de opleidingen zou moeten controleren alvorens te beslissen tot subsidiëring. Een grote groep is het daarmee (helemaal) eens (39,5%). Slechts 4,3% van de respondenten is het niet eens met die stelling. Ongeveer 40% van de respondenten antwoordde echter niet op deze vraag.

Verder blijkt dat de respondenten van mening zijn dat er meer vorming zou gevolgd worden als de besturen zelf subsidies zouden ontvangen voor het volgen van vorming. 35,4% is het (helemaal) eens met die stelling, terwijl slechts 7,1% het (helemaal) oneens is met die stelling. Opnieuw kan ongeveer 40% van de respondenten zich daarover echter niet uitspreken.

Aansluitend op de vraag naar tevredenheid over aanbod, prijs en kwaliteit van vorming, werd er gevraagd voor welk niveau subsidiëring het meest gewenst is. De respondenten geven aan dat subsidiëring van vorming voor zowat alle niveaus wenselijk is, hoewel de wenselijkheid van subsidiëring iets minder uitgesproken is voor mandatarissen. Zodra er gepeild wordt naar de meest prioritaire doelgroep van subsidiëring, blijkt echter dat subsidiëring voor personeelsleden van niveau A, inclusief de topambtenaren (27,7%), en van de niveaus D en E (28,1%) het meest gewenst is. Subsidiëring van de vorming van mandatarissen is voor weinig vormingsverantwoordelijken een prioriteit (3,5%). Misschien hangt dat voor een deel wel samen met het

feit dat de kosten voor de vorming van personeelsleden in 99,4% van de gevallen volledig door het bestuur worden betaald, terwijl dat voor mandatarissen "slechts" in 86,9% van de gevallen zo is.

Tot slot

De bevestigingen en dit artikel kwamen tot stand in samenwerking met de Studiedienst van de Vlaamse Regering. Het vormingscentrum dankt bij deze gelegenheid iedereen die voor die bevestiging tijd heeft uitgetrokken en met zijn deelname nuttige informatie heeft verstrekt.

Congres: **Stadsmonitor voor leefbare en duurzame steden**

editie 2008 - Hasselt, maandag 2 maart 2009

Marino Keulen, Vlaams minister voor Stedenbeleid, nodigt u graag uit op de voorstelling van de editie 2008 van de Stadsmonitor: het instrument dat maatschappelijke ontwikkelingen in 13 Vlaamse steden in kaart brengt.

Vragen als "Hoe evolueren onze steden?", "Welke ontwikkelingen vallen op?" komen aan bod. In een panelgesprek reflecteren de burgemeesters over de rol die de stadsbesturen hierbij kunnen en willen opnemen en de wijze waarop de Vlaamse overheid het Vlaamse stedenbeleid verder kan invullen.

Waar en wanneer?

Boudewijnzaal Provinciegebouw Hasselt
Universiteitslaan 1, 3500 Hasselt
maandag 2 maart 2009, van 09.30uur tot 14uur

Praktisch

Deelname en boek gratis, inschrijving verplicht
Pendelbus tussen het station van Hasselt en het provinciegebouw

Informatie

www.thuisindestad.be voor het inschrijvingsformulier (vanaf januari 2009)

Katie Heyse

Tot slot

Het Agentschap voor Binnenlands Bestuur beschikt naast het tijdschrift BinnenBand over nog andere communicatiekanalen, waarlangs zij informatie naar de lokale en provinciale besturen verspreidt.

Website

www.vlaanderen.be/binnenland

U kunt de publicaties afladen via de knop publicaties, links onderaan de startpagina van de site.

Binnenl@nd

Binnenl@nd is de elektronische nieuwsbrief van het Agentschap voor Binnenlands Bestuur. In deze nieuwsbrief is recente info over het binnenlands bestuur, het stedenbeleid en het inburgeringsbeleid in Vlaanderen opgenomen: beslissingen van de Vlaamse Regering, de minister, het Vlaams Parlement, het agentschap. De nieuwsbrief verschijnt zo vaak er nieuws te melden valt, hij heeft dus geen vaste periodiciteit.

Wenst u de nieuwsbrief ook te ontvangen, dan kunt u zich abonneren via onze website op volgend adres <http://www.binnenland.vlaanderen.be/e-kranten.htm>

Publicaties

Over belangrijke nieuwe ontwikkelingen of nieuwe regelgeving geeft het Agentschap voor Binnenlands Bestuur een publicatie uit. U kunt alle publicaties bestellen via <http://publicaties.vlaanderen.be/ebl-web/do/start/publiek>. De publicaties van het Agentschap voor Binnenlands Bestuur vindt u onder overheid→gemeenten en provincies of onder overheid→verkiezingen en inspraak. Voordestadsmonografieën zoekt u bij Vlaanderen→stadsontwikkeling.

Besturen en andere geïnteresseerden kunnen onze publicaties gratis bestellen tot zover de voorraad strekt. Voor particulieren geldt wel de beperking van maximum twee exemplaren van dezelfde publicatie per aanvrager.

Naast bestelling via elektronische weg (zie hoger), kan u de publicaties ook aanvragen:

- Via email: martine.vanruyskensvelde@bz.vlaanderen.be
- Telefonisch: 02/553.39.24
- Of per fax: 02/553.43.01

